

Dosarul nr.1a-608/16

02-1a-7243-04042016

Instanța de fond: Judecătoria Botanica, Mun. Chișinău

Judecător: xxxxx xxxxx

DECIZIE

în numele Legii

23 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău

Avînd în componența sa :

Președintele ședinței de judecată, judecătorul	Oxana Robu
judecătorii	Liubovi Brînza, Ghenadie Lîsîi
Grefier	Sîtnic Cristiana, Dorina Plucci

cu participarea:

Procurorului	xxxxx xxxxx Avocaților	xxxxx
xxxxx , xxxxx xxxxx		

Inculpatului	xxxxx xxxxx
--------------	-------------

Reprezentantul părții vătămate SRL „xxxxx xxxxx xxxxx , xxxxx xxxxx

A judecat, în ședință de judecată publică, apelul înaintat de Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, xxxxx xxxxx , declarat la xxxxx martie xxxxx , cererea de apel declarată de reprezentantul părții vătămate, SRL „xxxxx ”, la xxxxx xxxxx 2016 împotriva sentinței Judecătoriei xxxxx , mun.xxxxx din xxxxx xxxxx xxxxx în cauza penală privind învinuirea lui

xxxxx xxxxx xxxxx , născut la xxxxx xxxxx 1967, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. xxxxx , xxxxx /1, de naționalitate moldovean, cetățean al Republicii Moldova, studii superioare, supus militar, căsătorit, la întreținere doi copii minori, a fost angajat în calitate de executor judecătoresc, nu are grad de invaliditate și nu deține titluri speciale, posedă limba de stat, fără antecedente penale

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. xxxxx alin. (xxxxx) lit. d) Cod Penal al R.Moldova

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Judecarea cauzei penale în primă instanță: 09 octombrie 2014 - 09 martie 2016;

Judecarea apelului la Curtea de Apel Chișinău: 20 ianuarie 2017 - 23 mai 2017;

Procedura de citare legal executată.

Asupra cererilor de apel declarate de Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, xxxxx xxxxx , și de reprezentantul părții vătămate, SRL „xxxxx ”, împotriva sentinței Judecătoriei xxxxx , mun.Chișinău din data de xxxxx xxxxx xxxxx , în baza materialelor din dosar și argumentelor invocate în ședința de judecată, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău –

CONSTATĂ:

Soluția instanței de fond:

1. Prin sentința instanței de fond emisă de Judecătoria xxxxx xxxxx , mun. Chișinău din xxxxx xxxxx s-a achitat xxxxx xxxxx xxxxx învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. xxxxx xxxxx alin. (xxxxx) lit. d) Cod Penal al RM, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a se pronunța prin sentință instanța de fond a constatat că xxxxx xxxxx xxxxx a fost învinuit în aceea că exercitând funcția de executor judecătoresc în baza licenței LE xxxxx eliberată prin ordinul Ministrului Justiției nr.xxxxx din 12.08.2010, fiind investit cu atribuții de exercitare a activității de executare în circumscripția mun.Chișinău prin ordinul xxxxx Justiției nr.xxxxx din 15.09.2010, cu sediul în mun.Chișinău, bd. xxxxx , xxxxx /xxxxx , oficiul 107, deținând statutul de persoană publică, iar în conformitate cu prevederile art.2 din Legea privind executorii judecătorești nr.xxxxx din 17.06.2010 fiind investit de stat să îndeplinească activități de interes public, la 19.09.2011 a primit spre executare titlului executoriu nr. 2e-xxxxx /11 din 30.06.2011, emis de Judecătoria Economică de Circumscripție Chișinău, prin care a fost împuternicit de a executa hotărârea judecătorească privind încasarea de la debitorul, ÎM „xxxxx xxxxx ” SRL, a datoriei în sumă de 1030000 .lei, în favoarea creditorului, SA „xxxxx xxxxx ”, iar ulterior la 06.02.2012 a primit spre executare titlul executoriu 2e-xxxxx /11 privind încasarea de la debitorul, ÎM „xxxxx xxxxx ” SRL, a datoriei în sumă de 7411 742,33 lei, în favoarea creditorului, SRL „xxxxx ”.

Ulterior, xxxxx xxxxx la 31.10.2012, cu toate că între „xxxxx ” SRL și ÎM „xxxxx xxxxx ” SRL la 12.06.2012 a fost încheiat contractul de gaj, iar la 31.08.2012 în scopul stingerii datoriei, ultimul, conducându-se de art. 321 alin. (1) din Codul Civil, care prevede că „dreptul de proprietate este transmis dobânditorului în momentul predării bunului mobil dacă legea sau contractul nu prevede altfel”, a transmis benevol în proprietatea creditorului „xxxxx ” SRL, semințe de floarea soarelui în cantitate de xxxxx xxxxx kg în valoare totală de xxxxx ,35 lei, confirmat prin factura fiscală nr. FB xxxxx din 31.08.2012, precum și semințe de porumb în cantitate de xxxxx kg, depozitate de către ultimul la „xxxxx -xxxxx ” SRL - xxxxx r-ul xxxxx , or.xxxxx , conform contractului de depozit, depășind intenționat limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, încălcând prevederile art. 8, lit a) a Legii privind executorii judecătorești nr. 113 din 17.06.2010, conform cărora „executorul judecătoresc este obligat să depună efort, pentru realizarea prin mijloace legale a obligației prevăzute în documentul executoriu, respectând drepturile părților în procedura de executare și ale altor persoane interesate”, ignorând cerințele art. 100 alin. (1) din Codul de Executare, care prevede că „bunurile gajate pot fi urmărite de executorul judecătoresc în cazul în care debitorul nu dispune de alte bunuri sau bunurile lui nu sunt suficiente pentru a acoperi întreaga sumă urmărită, în asemenea cazuri, executorul judecătoresc înștiințează creditorul gajist, care va prezenta calculul datoriei la contractul a cărui asigurare este garantată prin gaj”, fără a înștiința pe creditorul gajist „Imexagro” SRL și debitorul, fără a le trimite exemplarele documentelor de sechestrare, în lipsa probelor privind apartenența mărfii, a întocmit procesul-verbal de sechestrare și a aplicat sechestrul pe producția agricolă care aparține „xxxxx ” SRL, și anume asupra xxxxx kg semințe de floarea soarelui și xxxxx kg semințe de porumb care se aflau la păstrare la elevatorul ÎM „xxxxx -M” SRL amplasat în raionul xxxxx , or.xxxxx , fapt ce contravine prevederilor art. 115 alin. (7) din Codul de Executare, totodată la aplicarea sechestrului menționat nu a indicat valoarea bunurilor sechestrare contrar prevederilor art. art. 118 alin.(2), 25 alin.(5) din Codul de Executare. După aceasta, la 07.12.2012, executorul judecătoresc, xxxxx xxxxx , cu toate că a primit spre examinare demersurile creditorului privind ridicarea sechestrului, știind cu certitudine că bunurile sechestrare nu aparțineau debitorului, ÎM „xxxxx xxxxx ”, fiind ilegal sechestrare, și aparțin cu dreptul de proprietate creditorului „xxxxx ” SRL, încălcând prevederile art. 125 din Codul de executare conform căruia “bunurile sechestrare se vînd, de regulă, la licitație sau prin organizații comerciale specializate, în bază de contract de comision”, a încheiat un contract privind prestarea serviciilor de vînzare în comision nr. 1-062/12 cu „xxxxx ” SRL, ignorînd principiul disponibilității reglementat de art.4 din Codul de Executare, fără a da posibilitatea părților de a alege modalitatea de înstrăinare indicată în art. 125 alin.(1) din Codul de Executare.

În continuarea acțiunilor sale infracționale, la 09.01.2013, xxxxx xxxxx încălcînd cerințele art. 143 alin. (3) din același Cod, conform căruia „reevaluarea bunurilor transmise spre vînzare se admite, în condițiile legii, cu participarea executorului judecătoresc. Data, ora și locul reevaluării se comunică debitorului și creditorului. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea chestiunii”, fără informarea întreprinderii „xxxxx ” SRL, prin intermediul magazinului de consignatie „xxxxx ” SRL, ilegal și nefondat a înstrăinat produsele agricole sus menționate către „xxxxx ” SRL, la un preț de xxxxx ,22 lei, diminuat cu 20% față de valoarea bunurilor stabilită prin Raportul de evaluare nr. xxxxx din 29 noiembrie 2012 întocmit de către Camera de Comerț și Industrie al RM, cauzînd astfel părții vătămate „xxxxx ” SRL daune în proporții deosebit de mari în sumă totală de xxxxx lei, ceia ce constituie xxxxx ,8 unități convenționale.

Acțiunile lui xxxxx xxxxx de către organul de urmărire penală au fost încadrate juridic conform art. xxxxx alin. (xxxxx) lit. d) din Codul Penal, depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, acțiuni soldate cu urmări grave a drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice.

Solicitarea și argumentele apelantului, Procurorul în Procuratura mun.Chișinău, xxxxx xxxxx :

3. Împotriva sentința instanței de fond emisă de Judecătoria Botanica, mun. Chișinău din 09 martie 2016 a înaintat apel Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, xxxxx xxxxx , solicitând casarea sentinței menționate, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care xxxxx xxxxx xxxxx să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit.d) Codul Penal după indicii: depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, acțiuni soldate cu urmări grave a drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice, cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activitate ce ține de exercitare a activității de executare, pe un termen de 15 ani.

4. În motivarea apelului declarat, Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, xxxxx , a invocat următoarele motive:

- Instanța de fond la pronunțarea sentinței, a ținut cont doar de declarațiile inculpatului, xxxxx , ignorând prevederile legislației în vigoare, prin care instanța urmează să examineze cauza sub toate aspectele multilateral.

- probele nu au fost apreciate corespunzător, astfel, sentința adoptată este ilegală.

- Mai mult ca atât în sentință, instanța a concluzionat că proba acuzării - factura fiscală nr. xxxxx din 31.08.2012 nu poate fi pusă la baza învinuirii într-o sentință de condamnare, întrucât nu a fost întocmită la data indicată în aceasta, ci la o dată ulterioară; indicarea în factură a masei utile de 259 519 kg semințe de floarea soarelui (care a fost calculată la elevator doar la întocmirea procesului-verbal de sechestrul din 31.10.2012 în prezența directorului elevatorului și a contabilului elevatorului) denotă faptul că factura fiscală a fost întocmită ulterior datei întocmirii procesului-verbal de sechestrul, or, era imposibil a ști masa utilă înainte de recoltare și transportare a masei fizice; factura fiscală nu a fost prezentată executorului judecătoresc, nici la momentul întocmirii procesului verbal de sechestrul, niciodată cu înaintarea demersului din 17.12.2012 privind ridicarea sechestrului; - floarea soarelui a fost depozitată la elevator direct de pe cîmpurile „xxxxx xxxxx ” SRL, dar nu de la SRL „xxxxx ”. Acuzarea consideră neîntemeiată și ilegală această concluzie, deoarece a fost prezentată Hotărârea Judecătoriei xxxxx din 24.04.2013 și Decizia irevocabilă a Colegiului civil al Curții de Apel Chișinău din 26.09.2013, prin care s-au examinat toate probele a stabilit cu certitudine că în virtutea relațiilor existente între SRL „xxxxx ” și „xxxxx xxxxx ” SRL, ultimul în vederea stingerii în continuare a datoriilor a transmis în proprietate respectiva marfa, semințe de floarea soarelui și de porumb, fapt ce se confirmă prin factura fiscală nr. FB xxxxx din 31 august 2012.

- De asemenea prin decizia enunțată a fost evidențiat faptul că respectiva marfă a fost transmisă *de facto* către SRL „xxxxx ”, fapt ce rezultă din facturile de expediție. Astfel, Instanța de apel a constatat că SRL „xxxxx ” dispunând cu titlul de proprietate de marfa respectivă, a întreprins acțiunile necesare de depozitare a acesteia la elevatorul IM „xxxxx -M” SRL, dar și momentul aplicării cu certitudine a sechestrului prin procesul-verbal din 31.10.2012, iar bunurile aparțineau cu drept de proprietate SRL „xxxxx ”, astfel s-a evidențiat faptul că executorul judecătoresc a aplicat sechestrul pe bunurile ce nu aparțineau debitorului.

- Consideră eronată concluzia instanței precum că anume „xxxxx ” SRL a solicitat sechestrul, or acuzarea a prezentat probe pertinente care demonstrează contrariul. În plus a invocat că sechestrul asupra acestor bunuri prin procesul-verbal din 31.10.2012 întocmit de executorul judecătoresc, xxxxx xxxxx , s-a efectuat cu încălcarea art. 115 Cod de Executare, fără înștiințarea și participarea obligatorie a reprezentantului debitorului și reprezentantului SRL „xxxxx ”, deoarece necesitatea înștiințării și participării ultimului este incontestabilă, deoarece chiar din procesul-verbal de sechestrul rezultă că bunurile sechestrate au fost predate spre păstrare la elevator de către SRL „xxxxx ”.

- În opinia apelantului versiunea inculpatului, xxxxx xxxxx , precum că a văzut factura fiscală pe semințele de floarea soarelui în cantitate de xxxxx kg prima dată la CPs xxxxx după ce a fost vîndută marfa nu este veridică, dat fiind că s-a stabilit cu certitudine că datele au fost introduse în Registrul general electronic al facturilor fiscale la 31 august 2012.

- Instanța greșit a concluzionat că, conducerea „xxxxx ” SRL știa despre sechestrul, or, în cazul în care cunoșteau acest fapt xxxxx xxxxx urma să fie împuternicit prin procură de a reprezenta interesele „xxxxx ” SRL, pentru a participa la acțiunea de sechestrul, contrar celor enunțate instanța nu a luat în considerație că martorul, xxxxx xxxxx , a confirmat în instanță că s-a dus la indicația directorului la elevatorul din or. xxxxx pentru a arăta locația elevatorului executorului judecătoresc, neparticipînd la aceste acțiuni, deoarece nu dețineau informația precum că urmează a fi aplicat sechestrul.

- instanța nu a luat în considerare faptul că martorul, xxxxx xxxxx , a declarat în instanță că executorul judecătoresc judecătoresc, xxxxx xxxxx , i-a arătat o încheiere privind aplicarea sechestrului, în care a observat că urmează să fie aplicat sechestrul asupra mărfii ÎM „xxxxx xxxxx ” SRL, iar potrivit declarațiilor executorului judecătoresc identificarea corectă a mărfii pe care se va aplica sechestrul va fi clarificată prin procesul-verbal, în care s-a indicat că se pune sechestrul pe marfa depozitată de SRL „xxxxx ”.

- La fel, acuzarea consideră că neîntemeiat s-a dat o apreciere critică declarațiilor reprezentantului „xxxxx ” SRL, xxxxx xxxxx , și declarațiilor directorului „xxxxx ” SRL, xxxxx xxxxx .

- Totodată, a indicat că din materialele dosarului se atestă, că la data de 01.11.12 (a doua zi), a fost expediat cu aviz de recepție în adresa debitorului, anume Procesul verbal de sechestr, însă nu a explicat motivul, de ce nu a expediat către SRL „xxxxx”. Relevant este faptul că „xxxxx” SRL a desemnat un reprezentant al său la efectuarea procedurii de sechestrare, însă în mod conștient nu i-a eliberat procură de reprezentare.

- În materialele cauzei penale, nu se conțin careva date privind înștiințarea creditorilor, inclusiv SRL „xxxxx” și debitorul, ÎM „xxxxx xxxxx” SRL despre întocmirea actelor respective, deși executorul judecătoresc, xxxxx xxxxx, era obligat să înștiințeze toți creditorii despre acțiunile întreprinse, condiții în care urmează a fi dată o apreciere critică a declarațiilor inculpatului, xxxxx xxxxx, că s-a bazat pe încredere reciprocă, or, dispozițiile legale nu prevăd acest fapt, încălcând astfel procedura de aplicare a sechestrului, umînd să indice obligatoriu și valoarea bunurilor sechestrate, în aceste condiții valoarea bunurilor sechestrate depășește cu mult mărimea datoriei de xxxxx lei.

- Instanța de judecată nu a luat în considerație că SRL „xxxxx” nu a participat la aplicarea sechestrului (fapt confirmat de lipsa semnăturii în procesul-verbal), iar executorul judecătoresc, xxxxx xxxxx, contrar art.119 Cod de Executare, nu a înmînat procesul-verbal creditorului.

- Susține că vina executorului judecătoresc, xxxxx xxxxx, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit.d) Cod Penal, se confirmă prin următoarele probe stabilite de urmărire penală și examinarea judecătorească: -declarațiile reprezentantului părții vătămate, xxxxx xxxxx xxxxx; declarațiile analogice a martorului, xxxxx xxxxx, declarațiile martorului, xxxxx xxxxx xxxxx, care activează în calitate de director-adjunct al ÎM „xxxxx -M” SRL, declarațiile martorului, xxxxx xxxxx xxxxx, care activează în calitate de administrator al SRL „xxxxx” începînd cu anul xxxxx, declarațiile martorului, xxxxx xxxxx xxxxx, care a declarat că activează în calitate de director al SRL „xxxxx”, declarațiile martorului, xxxxx xxxxx xxxxx și xxxxx Pavel. În afară de probele nominalizate, vinovăția inculpatului, xxxxx xxxxx, este confirmată de probele acumulate în procesul de urmărire penală, dar și pe parcursul judecării cauzei și care au fost examinate în cadrul cercetării judecătorești.

- consideră că în speță sunt întrunite elementele componenței de infracțiune prevăzute de art.xxxxx alin.(xxxxx) lit.d) Cod Penal, deoarece xxxxx xxxxx, fiind executor judecătoresc, persoană publică, prin acțiunile sau inacțiunile sale a depășit vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, cauzînd daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite prin lege ale persoanelor fizice sau juridice.

- Consideră, prin urmare, că prin conținutul probant, relevat, incontestabil se demonstrează vinovăția inculpatului, xxxxx xxxxx, în comiterea infracțiunii incriminate, iar instanța de judecată a pronunțat o sentință care este contrară legii.

Termenul de declarare a apelului înaintat de Procurorul în Procuratura mun.Chișinău, xxxxx xxxxx :

5. Conform art. 402 alin.(1) Cod de Procedură Penală, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel.

În acest context indicăm și pct. 6.1 al Hotărîrii Plenumului Curții Supreme de Justiție nr.22 din 12.12.2005 cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel în care se reiterează că pentru părțile care au fost prezente la pronunțarea hotărîrii termenul curge de la pronunțare. În cazul cînd acestea au lipsit sau redactarea hotărîrii a fost amînată - de la data comunicării în scris despre redactarea sentinței.

Această situație este prevăzută atît pentru apărător, cît și pentru inculpatul lăsat în libertate sau celelalte părți prezente la pronunțarea sentinței.

Raportînd normele legale precitate la circumstanțele speței, Colegiul Penal consideră apelul înaintat de Procurorul în Procuratura mun.Chișinău, xxxxx xxxxx, depus în termen luînd în considerație că sentința Judecătorei xxxxx, mun. Chișinău, a fost pronunțată public la 09 martie 2016 (f.d. 196-208, vol. 4), fiind recepționată de procuror, la aceeași dată, fapt confirmat prin recipisa anexată la materialele dosarului (f.d.209, vol. 4), iar cererea de apel a fost depusă la xxxxx xxxxx xxxxx ceea ce se atestă prin ștampila Judecătorei xxxxx, mun. Chișinău, aplicată pe apel (f.d. 217-221, vol. 4).

Solicitarea și argumentele apelantului, reprezentantul părții vătămate SRL „xxxxx”, xxxxx xxxxx :

6. Împotriva sentinței instanței de fond emisă de Judecătoria xxxxx, mun. Chișinău din xxxxx xxxxx 2016 a înaintat cerere de apel reprezentantul părții vătămate, SRI „xxxxx” xxxxx xxxxx, solicitînd cașeșe integrală a sentinței menționate și pronunțarea unui noi

reprezentantului părții vătămate, SRL „XXXXX”, XXXXX XXXXX, solicitând ca să se anuleze integrala a sentinței menționate și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care XXXXX XXXXX Ion să fie declarat vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. XXXXX alin.(3) lit. d) Cod Penal al RM și încasarea de la XXXXX XXXXX în beneficiul „XXXXX” SRL a prejudiciului cauzat în sumă de XXXXX (un XXXXX XXXXX sute XXXXX mii XXXXX sute XXXXX) lei.

7. În motivarea apelului declarat, reprezentantul părții vătămate SRL „XXXXX”, XXXXX XXXXX, a invocat următoarele motive:

- Instanța de fond nu a luat în considerație și a apreciat critic declarațiile reprezentantului părții vătămate, XXXXX XXXXX, precum că ultimul nu a cunoscut despre procedura de sechestrare din data de 31.10.2012, or, ultimul a comunicat că din data de 31.10.2012 a cunoscut, cu o zi-două înainte de sechestrul, când s-a deplasat la biroul executorului judecătoresc, XXXXX XXXXX, discuția care a fost pe marginea sechestrului asupra cantității de XXXXX kg de porumb, care nu le aparținea cu drept de proprietate, nu pe marginea cantității de XXXXX kg de floarea-soarelui. Despre sechestrul asupra XXXXX kg de floarea soarelui a aflat la data de 15.01.2013, din încheierea executorului judecătoresc, XXXXX XXXXX.

- La fel consideră că instanța a apreciat incorect declarațiile martorului acuzării, XXXXX XXXXX, ca fiind contradictorii.

- Constatarea instanței cu privire la faptul că executorul judecătoresc, XXXXX XXXXX, nu cunoștea despre faptul că SRL „XXXXX” este proprietarul a XXXXX XXXXX kg de floarea soarelui este una eronată, deoarece ultimul a fost informat verbal despre faptul că floarea-soarelui aparține deja firmei „XXXXX” SRL și nu este necesar de efectuat careva acțiuni în privința ei.

- A menționat că latura subiectivă a infracțiunii se exprimă în vinovăție sub forma intenției directe, deoarece XXXXX XXXXX s-a folosit abuziv de încrederea SRL „XXXXX” și a efectuat acțiunile prejudiciabile ce i se incriminează.

- Cu referire la factura fiscală nr. XXXXX din XXXXX XXXXX, în conformitate cu care a fost transferat de la ÎM „XXXXX XXXXX” către SRL „XXXXX” XXXXX XXXXX kg de porumb în valoare de 1 XXXXX XXXXX lei, ca una din probe care confirmă dreptul de proprietate a XXXXX „XXXXX” asupra cantității de XXXXX kg de floarea soarelui. Instanța de fond la fel eronat a apreciat critic și proba menționată a acuzării. Această probă a fost privită de instanță ca una dubioasă fără însă a prezenta careva argumente temeinice.

- Precizează că de către SRL „XXXXX” a fost înaintată acțiune privind anularea procesului-verbal de sechestrul și a încheierii din 15.01.2013 privind distribuirea sumelor. Acțiunea a fost admisă și ulterior menținută de Curtea de Apel Chișinău, ceea ce suplimentar în opinia apelantului, demonstrează că factura, este o probă suficient de relevantă în speța dată. Bunurile au fost vândute la prețul de XXXXX lei, dar la contul SRL „XXXXX” a fost transferată suma de XXXXX lei, astfel prejudiciul cauzat de către XXXXX XXXXX întreprinderii SRL „XXXXX” constituie suma de XXXXX lei.

- Mai mult ca atât, a indicat că executorul judecătoresc nu a fost în drept să înstrăineze marfa ignorând prevederile art. 4 Cod de Executare al RM, fără a da posibilitatea părților să aleagă modul de înstrăinare reglementat de art. 125 alin. (l) Cod de Executare al RM. XXXXX XXXXX a declarat în cadrul examinării cauzei faptul că a expediat la adresa SRL „XXXXX” scrisoarea nr. 79 din 28.12.2012 cu solicitarea să fie prezentată factura fiscală nr. XXXXX din 31.08.2012, care chipurile nu a fost anexată la demersul SRL „XXXXX” din XXXXX, deși este în lista de acte anexate.

- Instanța de fond la fel nu a luat în considerație ca probă pertinentă și relevantă faptul că în urma acțiunilor executorului judecătoresc, XXXXX XXXXX, expuse, adică a depășirii atribuțiilor de serviciu, ultimului i-a fost retrasă licența prin ordinul ministrului justiției.

Termenul de declarare a apelului înaintat de reprezentantul părții vătămate SRL „XXXXX”, XXXXX XXXXX :

8. Conform art. 402 alin.(1) Cod de Procedură Penală, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel.

În acest context indicăm și pct. 6.1 al Hotărârii Plenumului Curții Supreme de Justiție nr.22 din 12.12.2005 cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel în care se reiterează că pentru părțile care au fost prezente la pronunțarea hotărârii termenul curge de la pronunțare. În cazul când acestea au lipsit sau redactarea hotărârii a fost amînată - de la data comunicării în scris despre redactarea sentinței.

Această situație este prevăzută atât pentru apărător, cât și pentru inculpatul lăsat în libertate sau celelalte părți prezente la pronunțarea sentinței.

Raportînd normele legale precitate la circumstanțele speței, Colegiul Penal consideră apelul înaintat de reprezentantul părții vătămate SRL „XXXXX”, XXXXX XXXXX, depus în termen fiind în considerație că sentința Judecătoriei XXXXX, mun. Chișinău, a fost pronunțată public la XXXXX XXXXX XXXXX (f.d. 196-208, vol. 4), fiind recepționată de reprezentantul părții vătămate SRL „Imexagro” fiind expediată prin intermediul serviciului poștal cu nr. de ieșire din XXXXX, iar cererea de apel a fost depusă la 24 martie 2016 ceea ce se atestă prin stampila Judecătoriei XXXXX, mun. Chișinău, aplicată pe apel (f.d. 211-214 vol. 4).

Poziția părților în instanța de apel.

9. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chişinău, xxxxx xxxxx, a solicitat admiterea apelului declarat de acuzatorul de stat conform motivelor invocate și pronunțarea unei noi sentințe conform modului stabilit de instanța de fond. De asemenea, a solicitat și admiterea apelului părții vătămate din motivele invocate.

10. Reprezentatului părții vătămate, xxxxx xxxxx, a pledat pentru admiterea cererii de apel depuse în interesele părții vătămate, susține declarațiile date la urmărirea penală și în instanța de fond. A comunicat instanței că la momentul aplicării sechestrului bunurile aparțineau întreprinderii confirmate prin facturi fiscale, sechestrul a fost aplicat pe toate bunurile SRL „xxxxx”, însă nu au fost informați că aceste bunuri au fost sechestrate. Totodată a declarat că la înstrăinarea bunurilor nu a participat nimeni din partea întreprinderii, astfel prin acțiunile inculpatului, întreprinderii i-a fost cauzat un prejudiciu în mărime de 1 500 000 lei care nu a fost recuperat. A comunicat că întreprinderea a cărei interese le reprezintă nu a avut niciodată datorii. A precizat că nu cunoaște exact când a făcut cunoștință cu procesul-verbal de sechestr, a fost contactat de către angajatul SRL „xxxxx”, xxxxx xxxxx, la sfârșitul anului 2012 care i-a comunicat că bunurile întreprinderii au fost sechestrate și se vînd. Indică că au contestat acțiunile executorului judecătoresc, avînd cîștig de cauză, iar ulterior prin ordinul Ministrului xxxxx i-a fost retrasă licența. Indică că a fost aplicat sechestrul pe xxxxx tone de floarea soarelui și 103 tone de porumb, față de care erau proprietari, a declarat că marfa la care s-a referit a fost gătată după ce a fost transmisă, nu cunoaște alte detalii, inclusiv despre procedura de conciliere, de această procedură s-a ocupat xxxxx xxxxx.

11. Avocatul, xxxxx xxxxx, în interesele „xxxxx” SRL în ședința de judecată în apel a solicitat admiterea apelului declarat în interesele părții vătămate „xxxxx” SRL, deoarece consideră că sentința este una ilegală și neîntemeiată. A indicat că instanța nu a luat în considerare toate circumstanțele și incorect a calificat acțiunile inculpatului. Totodată, prin hotărârea CSJ a fost menținută hotărârea de retragere a licenței în privința executorului judecătoresc, xxxxx xxxxx. A mai indicat că există mai multe hotărâri în instanța civilă prin care au fost anulate aceste acțiuni a lui xxxxx xxxxx de sechestrare a bunurilor care ulterior.

12. Apărătorul inculpatului, xxxxx xxxxx, avocatul, xxxxx xxxxx, în ședința de judecată în instanța de apel a solicitat respingerea apelurilor declarate de către acuzatorul de stat și de către reprezentantul părții vătămate. În ceea ce ține de apelul părții vătămate, a remarcat că nu s-a indicat în cererea de apel care anume norme au fost încălcate de către instanța de fond, totodată partea vătămată nu a dat apreciere declarațiilor martorilor. Referitor la declarațiile lui xxxxx xxxxx, a declarat că ultimul și-a modificat declarațiile care au fost date în instanța de fond și care au fost făcute în instanța de apel. A precizat că declarațiile acestuia sunt în contradicție cu declarațiile făcute de juristul SRL „xxxxx”, xxxxx xxxxx, care confirmă faptul că xxxxx xxxxx a fost la executorul judecătoresc și a primit scrisoare prin care a fost anunțat despre realizarea mărții, însă la acest lucru nu s-a reacționat. A fost menționat în declarațiile lui xxxxx xxxxx că la indicația lui xxxxx xxxxx, xxxxx xxxxx a plecat la indicația acestuia la elevatorul Căinari. Pledează pentru respingerea apelurilor declarate de procuror și de partea vătămată cu menținerea sentinței instanței de fond.

13. Inculpatul, xxxxx xxxxx, în instanța de apel a solicitat ca apelul declarat de procuror și de partea vătămată să fie respinse. A declarat că a acționat potrivit legislației și a respectat obligațiunile și nu a comis careva încălcări. Erau mai mulți creditori a căror creanțe urmau a fi satisfăcute. SRL „xxxxx” nu avea careva datorii. xxxxx era a „xxxxx Agroteh” SRL, astfel a considerat imposibilă indicarea în factura fiscală tonajul exact care a fost recoltat peste două luni. „xxxxx xxxxx” SRL avea datorii în sumă de xxxxx xxxxx față de SRL „xxxxx” peste un milion, la SA „xxxxx xxxxx” datorii în sumă de xxxxx mii, la xxxxx xxxxx „xxxxx xxxxx” și la xxxxx xxxxx.

Directorul companiei are nume de origine germană, dar nu poate spune exact numele acestuia. În procedură deținea titlul executoriu de încasare a sumei. A comunicat instanței că nu a putut mări prețul, deoarece el a fost stabilit în raport. Suma acumulată în urma vânzărilor, a fost distribuită după prezentarea contractului de creditori găjiști și conform procesului-verbal al Inspectorului Fiscal a fost transmisă o parte statului, xxxxx lei a fost distribuit SRL „xxxxx”. A declarat că a aplicat sechestrul anume pe acele bunuri întrucît nu dispuneau de alte bunuri fiind unicul bun al întreprinderii. După expunerea la vînzare i-a informat. Despre factura fiscală a aflat cînd a fost chemat la Inspectoratul de Poliție xxxxx. La solicitarea directorului întreprinderii și a lui xxxxx xxxxx, cu o zi înainte au fost prezenți la birou și i-au explicat unde se află bunurile și este necesar de a fi aplicat sechestrul, deoarece apar mai mulți debitori și vor pretinde mai mulți. Actele de însoțire le-a verificat. Cînd s-a prezentat la elevatorul din satul Căinari a solicitat de la directorul elevatorului să prezinte actele necesare, a fost invitat contabilul care i-a prezentat actele de expediție. Marfa aparținea pe facturi „xxxxx xxxxx” SRL. Nu ține minte cine era indicat în facturile enunțate în calitate de furnizor. A văzut facturile, știa cantitatea, era marfa „xxxxx xxxxx” SRL, debitorul în cazul procedurii de executare silită. A vîndut marfa prin intermediul magazinului de consignație, deoarece după procedură se face licitație. Prețul era în raportul de evaluare, Încheierile prin care a sechestrat marfa nu au fost toate contestate, doar procesul-verbal de sechestr, din motiv că nu era indicat prețul.

Scopul de a fi supuse sechestrării mărfurile SRL „xxxxx” a fost evident de a prejudicia alți debitori. Factura fiscală la momentul aplicării sechestrului nu era, a fost prezentată în copie la examinarea cauzei penale. Ceea ce ține de preț, este raportul de

evaluare a produsului cerealiere, a luat mostre de acolo cu reprezentantul elevatorului, scopul sau era de a stinge datornie iața de creditori, iar prețul a fost stabilit de către xxxxx de xxxxx . A mai precizat că marfa a fost vândută la prețul indicat în raportul de evaluare a produselor cerealiere stabilit de xxxxx de xxxxx și xxxxx .

Aprecierea instanței de apel:

14. Audiind participanții la proces, cercetînd probele administrate de instanța de fond și apreciîndu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificînd legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate a primei instanțe în raport cu motivele apelurilor declarate, călăuzindu-se de intima convingere, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău ajunge la concluzia de a respinge ca nefondate cererile de apel declarate de Procurorul în Procuratura mun.Chișinău, xxxxx Balan, și de reprezentantul părții vătămate, SRL „Imexagro”, Sîrbu Ion, împotriva sentinței Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 09 martie 2016, cu menținerea hotărîrii atacate din următoarele considerente.

15. În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod Procedură Penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvîrșire legea prevede exclusiv pedeapsă nonprivativă de libertate.

16. Iar potrivit alin.(3) al aceleiași dispoziții legale, apelul declarat împotriva sentinței se consideră făcut și împotriva încheierilor, chiar dacă acestea au fost date după pronunțarea sentinței.

17. De asemenea, instanța de apel relevă că potrivit art.414 alin.(1) Cod de Procedură Penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

18. Prin urmare, declanșînd o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucît odată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atît în fapt, cît și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

19. În suportul celor enunțate *supra* sunt îndrumătoare și prevederile pct.14.7. al Hotărîrii Plenumului Curții Supreme de Justiție nr.22 din 12.12.2005 cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel, unde se menționează că, ”în sensul cerințelor art.414 Cod de Procedură Penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvîrșită ori nu; dacă fapta a fost săvîrșită de către inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, în ce constă participăția, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante sau agravante; dacă probele au fost corect apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de Procedură Penală”.

20. Conform art. 415 alin.(1), pct. 1) lit.c) Cod de Procedură Penală, instanța de apel, judecînd cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii respinge apelul, menținînd hotărîrea atacată, dacă apelul este nefondat.

21. Colegiul Penal constată că starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către instanța de fond, neconstatîndu-se temeiuri de casare a sentinței. În plus, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinînd probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege și în mod just a conchis asupra achitării inculpatului, xxxxx xxxxx xxxxx , de comiterea infracțiunii incriminate de art. xxxxx alin. (xxxxx) lit. d) din Codul Penal, și anume: „*depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvîrșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, acțiuni soldate cu urmări grave a drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice*”.

22. Împrejurările ce determină necesitatea achitării lui xxxxx xxxxx Ion au fost constatate prin totalitatea de probe prezentate de partea acuzării și apărării în cauza penală, fiind corect apreciate, respectîndu-se prevederile art. 101 Cod de Procedură Penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, iar instanța de fond a ajuns corect și în mod justificat la concluzia că inculpatul, xxxxx xxxxx xxxxx , urmează a fi achitat, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

23. Astfel, Colegiul Penal consideră că, probele acumulate la urmărirea penală și cercetate în ședința instanței de fond și apel nu confirmă vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. xxxxx alin. (xxxxx), lit. d) Cod Penal al Republicii Moldova.

24. Astfel, instanța de apel a stabilit că xxxxx xxxxx xxxxx a fost învinuit de către organul de urmărire penală în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3), lit. d) Cod Penal al Republicii Moldova după indicii calificativi: “depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, acțiuni soldate cu urmări grave a drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice”.

25. În ședința instanței de apel, conform prevederilor art. xxxxx alin. (2¹) Cod de Procedură Penală, la cererea procurorului, au fost audiați suplimentar martorii, Ciobanu Igor, Baroncea Radu, xxxxx xxxxx , au fost verificate declarațiile martorilor și probele materiale din materialele dosarului examinate în ședința de judecată de către instanța de fond.

26. În particular, instanța de apel reține că **inculpatul**, xxxxx xxxxx xxxxx , în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond a declarat că vina în comiterea infracțiunii imputate nu o recunoaște solicitând pronunțarea unei sentințe de achitare. A comunicat că este cumetru cu administratorul „xxxxx ” SRL”, xxxxx xxxxx . Anterior, SRL „xxxxx ” a mai depus la executare în cadrul biroului executorului judecătoresc, xxxxx xxxxx , documente executorii, către debitorul „xxxxx xxxxx ” SRL, executarea efectuându-se fără incidente. La data de 06.02.2012 SRL „xxxxx ” a prezentat spre executare titlul executoriu privind încasarea sumei de xxxxx lei de la SRL ”xxxxx xxxxx Tot la data de 06.02.2012, xxxxx xxxxx a intentat procedura de executare silită cu informarea părților despre data concilierii și prezentarea în fața executorului judecătoresc pentru a stabili modalitatea de executare. Concilierea nu a avut loc din cauza neprezentării părților, iar ulterior, pe parcursul derulării procedurii, nu a mai fost solicitată. Părțile au fost citate cu aviz de recepție, există dovada citării. La fel de către el au fost făcute încheieri de asigurare a executării, cu expedierea încheierilor către organele abilitate. Din informația primită de la bănci s-a constatat faptul existenței mai multor creditori ai debitorului SRL „xxxxx xxxxx ”. A expediat somații la toți creditorii pentru a se alătura la urmărirea bunurilor. Ulterior, în luna octombrie 2012 a expediat interpelare debitorului privind comunicarea bunurilor de care dispune și să prezinte informația despre gajarea bunurilor care le deține. Interpelarea a fost recepționată prin confirmare poștală, însă un răspuns nu a primit. A mai declarat, că la 30.10.2012 la biroul executorului de pe bd.xxxxx , xxxxx /3, s-a prezentat directorul SRL „xxxxx ”, xxxxx xxxxx , și reprezentantul, xxxxx xxxxx , cu solicitarea de a se deplasa la elevatorul din s. Căinari, unde de către ei au fost depozitate produse agricole: porumb și floarea soarelui, o cantitate mare, care aparțineau SRL „xxxxx xxxxx ”, în baza facturilor de expediție.

La discuția lor, în birou, era prezent executorul judecătoresc, xxxxx xxxxx . Pe această procedură, cu o sumă mare, se consulta cu xxxxx xxxxx . Au convenit ca a doua zi să se deplaseze la elevator. La 31 octombrie 2012 la birou s-a prezentat reprezentantul SRL „xxxxx ”, xxxxx xxxxx .

Preventiv a fost telefonat de xxxxx xxxxx , care i-a comunicat că va fi însoțit de Igor Ceban, deoarece el a depozitat marfa dată. xxxxx xxxxx a venit cu un automobil cu două locuri. Au decis să meargă cu automobilul său personal, pentru a lua doi martori. În calitate de martori au mers, xxxxx A. și xxxxx A. Ajungând la elevator, a intrat pe teroriu, xxxxx xxxxx l-a chemat pe directorul elevatorului. A arătat directorului actele privind executarea silită și i-a comunicat că este necesar să aplice sechestrul pe bunurile depozitate de SRL „xxxxx ”. Ultimul l-a contactat pe xxxxx xxxxx .

După discuția cu directorul SRL „xxxxx ” le-a fost permis accesul în contabilitate și în birou la el. A dat indicații contabilei să le prezinte bilanțul mărfii la elevator și facturile de expediție. Întocmind procesul-verbal directorul elevatorului le-a explicat care este masa utilă și masa *de facto* depozitată. După operațiunile efectuate la elevator masa utilă era mai mică. Cantitatea a fost indicată în procesul-verbal de sechestrul. După întocmirea procesului verbal și semnarea lui de către participanți, s-au deplasat în aceeași componență spre oficiu în or.xxxxx . Marfa a fost sechestrată în favoarea întregii proceduri de executare, în favoarea SRL ” xxxxx ”, SA ”xxxxx xxxxx ”, IF xxxxx , GȚ ”xxxxx xxxxx ”. Pe drum, l-a contactat pe xxxxx xxxxx , i-a comunicat că sechestrul a fost efectuat. Dînsul a solicitat să discute cu xxxxx xxxxx despre următorul sechestrul, despre data și ora. La data de 02.11.2012 s-au deplasat împreună cu xxxxx xxxxx și xxxxx xxxxx în s.xxxxx , unde a aplicat sechestrul pe produsele agricole de porumb și a ridicat marfa. Această marfă era sechestrată și de Inspectoratul xxxxx xxxxx , cu care a convenit să realizeze marfa și să le transmită banii. Bunurile date au fost ridicate după întocmirea procesului-verbal și cu automobilul prezentat de SRL „xxxxx ” a fost transportată la elevatorul din or.xxxxx . La 02.11.2012 a solicitat xxxxx de xxxxx și Industrie efectuarea unei expertize privind stabilirea prețului de piață a produselor agricole: semințe de floarea soarelui și porumb. Peste 2-3 săptămîni s-a deplasat împreună cu reprezentantul camerei la elevatorul din Căinari pentru extragerea mostrelor, în baza cărora a fost efectuată expertiza. După primirea raportului de expertiză, a expus la vînzare produsele agricole, prin intermediul magazinului SRL „xxxxx ”, cu care încheiase un contract de prestări servicii. La data de 07.12.2012 a expus la vînzare produsele agricole cu informarea tuturor creditorilor, debitorului elevatorului. La data de 27.12.2012 din partea reprezentantului SRL „Imexagro” a parvenit un demers în care se solicita ridicarea sechestrului de pe semințele de floarea soarelui, și repartizarea sumei de la vînzarea porumbului, motivînd prin faptul că marfa este gajată și totodată este proprietarul acesteia, *anexînd copiile la factura de expediție și contractul de gaj*. Floarea soarelui era gajată de SRL „xxxxx xxxxx ” în favoarea SRL „xxxxx ”. A înțeles că proprietarul produselor era SRL „xxxxx xxxxx ”. De asemenea la demers era indicat că este anexată o copie de pe o factură fiscală. La acel moment floarea soarelui nu era vîndută. A doua zi, la 28.12.2012, a solicitat să i se prezinte factura fiscală care lipsea, și toate copiile anexate să fie autentificate, și confirmarea că sunt proprietarii mărfii. Factura fiscală a fost eliberată în august, dar marfa a fost depozitată în septembrie. Din acest motiv a solicitat acte confirmative. Răspuns la scrisoare nu a primit, deși a fost recepționată. Prin cererea înaintată SRL „xxxxx ” a solicitat ridicarea parțială a sechestrului, doar de pe floarea soarelui. Nu a ridicat sechestrul deoarece nu i-au fost prezentate actele solicitate. A avut dubii, deoarece din demersul menționat SRL „Imexagro” era și creditor-gajist, și proprietar, fapt inadmisibil. Ulterior, la 10.01.2013 la contul executorului a parvenit suma de peste 1 300 000 lei. A doua zi i-a fost prezentată factura fiscală privind vînzarea de către SRL „Planeta” către SRL „xxxxx ” a porumbului și semintei de floarea soarelui. La 15.01.2013 era necesară ridicarea sechestrului. care a fost posibilă doar după achitarea

cheltuielilor de depozitare, păstrare și prelucrare la elevator. La 15.01.2013 de către el a fost transferat la contul elevatorului suma de 62 000 lei pentru achitarea serviciilor de păstrare a producției. La aceeași dată de către el a fost emisă încheierea privind distribuția sumelor. Peste 1 000 000 lei a fost repartizată creditorului gajist SRL „Imexagro”, după prezentarea contractului de gaj în original. După vânzarea mărfii a fost prezentat originalul contractului de gaj de către reprezentantul, xxxxx xxxxx . La Inspectoratul Fiscal xxxxx a fost transferată suma de aproximativ xxxxx lei. Restul sumei a fost transferată la contul executorului judecătoresc ca și cheltuieli de executare și onorariu pe ambele proceduri. La moment sumele se află la conturile transferate. Tranzacția de vânzare este în vigoare. Ca urmare a vânzării mărfii, datoria SRL „xxxxx xxxxx ” față de SRL „xxxxx ” nu a fost stinsă integral. La 02.05.2012 reprezentantul, xxxxx xxxxx , a înaintat o cerere prin care a comunicat că suma de xxxxx lei a fost stinsă, în baza sechestrării mărfii din s.xxxxx și s.xxxxx . Datoria a fost stinsă parțial, iar pe restul sumei datorate, s-a cerut continuarea executării silite. După luna mai 2012 a făcut interpelare la SRL „xxxxx ” să-i comunice dacă debitorul deține tehnică agricolă, însă nu a primit un răspuns. De asemenea, către debitor a fost expediat un demers privind comunicarea cu referire la care bunuri pot fi urmărite, inclusiv gajarea lor. Răspuns nu a primit. La procedura de sechestrare trebuia să fie prezent un reprezentant al creditorului. La 31 octombrie 2012 a fost prezent reprezentantul SRL „xxxxx ”, xxxxx xxxxx , însă nu avea împuterniciri de a semna. A convenit cu xxxxx xxxxx și xxxxx xxxxx că o să vină a doua zi la birou să semneze procesul-verbal de sechestrare și să primească o copie. Însă, nu a mai venit nimeni. Codul de executare stipulează că sechestrul se aplică în prezența creditorului. În speță, un reprezentant al creditorului a fost prezent, dar nu avea împuterniciri. xxxxx s-a prezentat cu automobilul firmei, era manager pe zona de sud și trebuia să dispună de împuterniciri. Prima dată a aflat că există o factură fiscală în privința mărfii respective, în cadrul dosarului penal întocmit în privința sa. În cadrul procedurii de executare a SRL „xxxxx ”, au fost și alți creditori: Inspectoratul Fiscal Căușeni, SA ”xxxxx xxxxx ” și GȚ ”xxxxx xxxxx ”.

Nu a indicat prețul bunurilor sechestrate din următoarele motive: era o cantitate mare de semințe care, nefiind specialist în domeniu, nu a putut aprecia calitatea, soiul, etc. Pentru aceasta a antrenat un specialist de la xxxxx de xxxxx și Industrie în decurs de 2 zile, cu care s-a deplasat la elevator și au luat mostre pentru expertiză. După stabilirea prețului a informat toți creditorii, inclusiv și debitorul și elevatorul despre expunerea spre vânzare a produselor agricole, deoarece la elevator zilnic se suportau cheltuieli pentru depozitarea mărfii. I-a informat despre locul vânzării, prețul bunurilor. Din practică sunt 2 căi de vânzare: la licitație și prin expunerea prin magazinele de consignație. Vânzarea la licitație este o procedură care durează. De regulă, la licitație se vînd doar imobilele. A ales modalitatea de vânzare a mărfii prin magazine de consignație, deoarece în cazul vânzării bunurilor mobile este mai efektivă. Cu SRL „xxxxx ” au relații de prestare a serviciilor. Contractul a fost prezentat de către SRL ”xxxxx ”, pe care l-a semnat. A aflat că marfa a fost vîndută înainte de sărbători. Inițial, a fost telefonat de la SRL ”xxxxx ” și i s-a comunicat că marfa nu se vînde. Apoi la 10.01.2013 pe contul executorului a parvenit suma de bani de la vânzarea mărfii. Nu a știut că marfa nu a fost vîndută la prețul indicat în raportul xxxxx de xxxxx . A aflat despre aceasta la 11.01.2013, cînd i-a fost prezentată factura fiscală privind vânzarea mărfii. Anterior acestei date nu a fost informat de către SRL ”xxxxx ” despre schimbarea prețului, deși conform contractului erau obligați să informeze executorul. Creditorii au contestat tranzacția între SRL „xxxxx ” și SRL ”xxxxx ”. La moment tranzacția este în vigoare. În cadrul acestei proceduri de executare, cu xxxxx xxxxx au fost la două sechestre, la elevatorul din s.Căinari și în s.xxxxx . Înainte de a se deplasa la elevatorul din xxxxx cunoștea unde se află acesta. xxxxx xxxxx a fost prezent la recoltarea și depozitarea mărfii. Acesta cunoștea unde se află marfa și a primit însărcinarea de a merge și a-i arăta unde este marfa depozitată. Din discuția cu xxxxx xxxxx , la 30.10.2012, cînd acesta a fost la biroul executorului, cunoștea despre faptul că îl va însărcina pe Igor xxxxx să meargă la elevator împreună cu el, a doua zi. Despre faptul că marfa aparține SRL „xxxxx ”, în baza facturii fiscale, a aflat în cadrul dosarului penal. La momentul sechestrării mărfii i-au fost prezentate facturile de expediție și bilanțul produselor aflate la elevator, pe care i le-a prezentat contabilul elevatorului. Factura fiscală nu i-a fost prezentată. În discuția din 30.10.2012, cu reprezentanții SRL „xxxxx ”, xxxxx xxxxx și xxxxx xxxxx , la biroul executorului, în prezența executorului, xxxxx xxxxx , nu i s-a comunicat despre această factură fiscală. S-a discutat despre sechestrarea mărfii. SRL „xxxxx ” nu a prezentat calculul datoriei la contractul de gaj.

Pînă la realizarea mărfii SRL „xxxxx ”, ca creditor gajist, nu a solicitat dreptul posesiunii asupra bunului gajat, pentru executarea gajului. Anterior acestui contract de gaj au existat și alte contracte. De către el personal în anul 2010, la solicitarea SRL „xxxxx ” au fost sechestrate lanurile de produse agricole din s. xxxxx și s. xxxx . Prin încheiere au fost transmise creditorului, SRL „xxxxx ”, pentru recoltare și depozitare. Ulterior, în baza scrisorii a fost informat că 4 000 000 lei a fost executat. Nu a avut posibilitatea de a informa creditorii despre aplicarea sechestrului deoarece cu o zi înainte la biroul său s-a prezentat directorul SRL „xxxxx ” și i-a solicitat ca dimineața să plece să aplice sechestrul pe bunuri. Cu directorul SRL „xxxxx ” s-a discutat aplicarea sechestrului anume pe acest lot de marfă, pe motiv că sunt mai mulți creditori. În procesul-verbal de sechestrare nu figurează creditorul SRL „xxxxx ”, deoarece mai sunt creditori și, indiferent cine figurează ca creditor, sechestrul se aplică în vederea asigurării executării în ansamblu. S-a discutat despre marfa depozitată la xxxx și despre cea depozitată la elevatorul din ccccc . Nu a cunoscut desprefaptul că SRL „xxxxx ” recoltează floarea soarelui și porumbul de pe cîmpul debitorului. Despre recoltare a aflat după depozitarea mărfii, cu toate că trebuia să fie informat. Este omisiunea sa că nu a avut grijă ca procesul-verbal de sechestrare să fie semnat de creditor. S-a acționat la încredere.

În cursul procedurii de executare nu a fost informat despre gaj, despre trecere în proprietate a mărfii în baza facturii fiscale. Dacă se aplică sechestrul pe bunurile unei terțe persoane, se înaintează executorului o cerere cu anexarea documentelor confirmative că bunurile sunt proprietate. SRL „xxxxx ” a înaintat executorului o cerere privind ridicarea sechestrului, dar nu a anexat actele indicate în cerere. În adresa SRL „xxxxx ” a fost expediată notificarea de a prezenta actele ce confirmă dreptul de proprietate.

27. În cadrul, instanței de apel, inculpatul, xxx ccccc xxxxxx , a declarat că xxxxx xxxxx cunoștea despre faptul că el urmează să aplice sechestrul pe semințele de porumb și floarea soarelui. S-a deplasat împreună cu xxxx xxxx , persoană care a fost trimisă de către însăși xxxx xxxxxxxx . A discutat personal cu xxxxx xxxx , care l-a și informat despre semințele depozitate la elevatorul xxxx și că se va deplasa xxxxx xxxx , deoarece el s-a ocupat cu recoltare și depozitare. A indicat că pe parcursul urmăririi penale și pînă în prezent se află în relații de rudenie cu xxxx xxxxx fiind cumetri.

În discuțiile cu xxx xxxxxxx , a convenit asupra modului în care urmează a fi aplicat sechestrul, și modalitatea în care urmează a fi înstrăinată marfa pentru stingerea datoriilor. A comunicat că SRL „xxxx ” a recoltat roada SRL „xxxx xxxxx ”. Ulterior a comunicat și faptul că după facturi era stabilită masa utilă în momentul aplicării sechestrului pe recoltă. SRL „xxxx ” depozita acolo, contabilul șef împreună cu directorul la momentul aplicării sechestrului au stabilit masa utilă, xxxxx xxxxxx a discutat cu directorul elevatorului, el era reprezentantul SRL „xxx ”, el a vorbit cu xxxxxx xxxxx despre aplicarea sechestrului. A subliniat că nu cunoștea valoarea mărfii, în facturi nu era menționat prețul, doar cantitatea mărfii. Susține că a informat despre aplicarea sechestrului prin scrisoare, dovada acestui fapt este anexată la materialele cauzei, scrisoare prin care a informat că este expusă la vânzare mărfii - produsele cerealiere în cantitatea și cu prețul stabilit de către xxxxxx de xxxx și Industrie.

A precizat că de la SRL „xxxxxx ” a primit o scrisoare în care era indicat că ei sunt creditori și proprietari, în urma răspunsului care a parvenit a solicitat să-i fie prezentat originalul facturii, în rezultat însă nu a mai primit răspuns.

A explicat că xxxx xxxxx nu a semnat procesul verbal de aplicare a sechestrului. Din spusele lui xxxx xxxxx el era reprezentantul SRL „xxxx ”, iar xxx xxxxx a confirmat acest fapt. A declarat că a fost de două ori la aplicarea sechestrului, mai întâi la Căinari, iar ulterior la xxxx . De altfel, la xxxx a aplicat sechestrul pe xxxx tone de porumb, de către Inspectoratul Fiscal xxx a fost sechestrată o anumită cantitate de porumb, care era depozitată la elevatorul SRL „xxxxxx xxxxx ” în satul xxxxxx .

La fel a comunicat că xxxxx xxxxx cunoștea despre faptul că va aplica sechestrul pe semințe de porumb și floarea soarelui. S-a deplasat cu cccc Oleg care a fost trimis de către xxxxx xxxxx , cu care a discutat personal și a fost informat despre semințele depozitate la elevatorul din xxxxx și că îl va însoți Ciobanu Igor, deoarece el s-a ocupat cu recoltarea și depozitarea . Era vorba despre aplicarea sechestrului, această producție urma a fi înstrăinată pentru stingerea datoriilor. SRL „xxxxxx ” a recoltat roada ce aparținea SRL „xxxxxx xxxxx ” După facturi era stabilită masa utilă în momentul aplicării sechestrului. Contabila șef și directorul la momentul aplicării sechestrului au stabilit masa utilă. xxxxx xxxxx care era reprezentantul SRL „xxxxxx ” a vorbit cu directorul elevatorului și xxxxx xxxxx să aplice sechestrul. Nu cunoștea valoarea mărfii, nu era prețul menționat în facturi, doar masa. La fel, comunică că au fost informați despre sechestrul prin scrisoare, este dovada confirmării anexată la dosar, prin care i-a informat că este expusă la vânzare cantitatea cu prețul stabilit de Camera de Comerț și Industrie.

De la SRL „Imexagro” a primit o scrisoare în care era indicat că ei sunt și creditori și proprietari, a solicitat să-i fie prezentată originalul facturii însă nu a primit nici un răspuns. xxxxx xxxxx nu a semnat procesul-verbal de sechestr, din cuvintele lui dar și din cele confirmate de administratorul SRL „xxxxxx ”, xxxxx xxxxx , xxxxx xxxxx era reprezentantul SRL „Imexagro”

28. Procurorul în calitate de apelant și acuzator de stat, argumentează învinuirea inculpatului, XXXXXXXXXXXX, prin următoarele probe:

- **declarațiile reprezentantului părții-vătămate, SRL „xxxxxx ”, xxxxx xxxxx , care în prima instanță a declarat că,** a fost emis titlul executoriu de încasare a datoriei de la SRL „xxxxxx xxxxx ”, în beneficiul SRL „xxxxxx ” de xxxxx lei. Titlul executoriu a fost dat spre executare executorului, xxxxx xxxxx . O parte din datorie a fost executată prin compensare cu produse agricole de la debitor. O altă parte a datoriei urma să fie stinsă prin compensare cu produse agricole care vor fi crescute și recoltate. Neavând alte bunuri care puteau fi urmărite, a făcut cu debitorul un acord privind modul de stingere a datoriei prin care a fost condiționat punerea roadei viitoare în gaj. Totodată pentru a crește roada li s-au oferit semințe și produse chimice. Astfel, în luna august 2012 când a fost coaptă semința de floarea soarelui, debitorul în mod benevol le-a acordat dreptul de a o recolta și a transmis-o în proprietatea SRL „xxxxxx ” prin factura fiscală. Astfel, s-au recoltat 2xxxxx kg de floarea-soarelui, care au fost transportate și depozitate de către SRL „xxxxxx ” la elevatorul din xxxxx . Mai târziu, în octombrie 2012, SRL „xxxxxx xxxxx ” a transmis în proprietatea SRL „xxxxxx ” porumbul care tot era gajat. La fel ca și floarea-soarelui a fost depozitat la elevatorul din xxxxx . La data de 15.01.2013 din încheierea executorului, xxxxx xxxxx , a aflat despre faptul că toată producția agricolă depozitată la Căinari a fost sechestrată și înstrăinată de către executor. În urma acțiunilor menționate a depus o cerere în instanță privind anularea procesului verbal de sechestr și a încheierii din 15.01.2013 privind distribuția sumelor. Prin hotărârea judecătorească Botanica, acțiunea a fost admisă și menținută de Curtea de Apel Chișinău. Prețul bunurilor vândute a fost de 2 645 463 lei. Executorul prin încheierea de distribuție a sumelor i-a transferat xxxxx lei.

Astfel, consideră că paguba este de 1 504 503 lei, care s-a format din cauza că floarea soarelui a fost vândută la un preț diminuat și o parte din sumă fiind distribuită altor creditori ai SRL „xxxxxx xxxxx ”. Procesul-verbal de sechestr nu i-a fost adus la cunoștință. A aflat despre acesta din încheierea din 15.01.2013 privind distribuția sumelor. Sechestrul a fost aplicat 31 octombrie 2012. După aceasta împreună cu directorul a mers la biroul executorului care i-a explicat că așa s-a primit și nu a cunoscut că producția este a SRL „xxxxxx ” și că a fost vândută prin intermediul unui magazin de consignație. Acordul între SRL „xxxxxx ” și SRL „xxxxxx xxxxx ” privind stingerea datoriei din roada viitoare a fost încheiat aproximativ în primăvara anului 2012 și după intentarea procedurii de executare. În mod verbal executorul a fost informat despre acest acord. Personal l-a informat. În scris nu a fost informat. Roada a fost recoltată în august 2012 și a fost eliberată factura fiscală. În august 2012 nu a informat executorul judecătoresc despre existența facturii fiscale. A informat executorul după ce a primit scrisoarea despre sechestrarea unor bunuri a SRL „xxxxxx xxxxx ”, porumb și floarea-soarelui. A anexat toate contractele de gaj și factura fiscală și le-a prezentat executorului, pentru ca la distribuția sumelor să i-a în calcul faptul că sunt creditori gajiști. Scrisoarea a primit-o aproximativ în luna octombrie-noiembrie 2012. Actele au fost expediate prin poștă cu aviz recomandat și recepționate de executor. Din câte își amintește nu a primit răspunsul la această cerere. Prin scrisoarea expediată de executor a fost informat că o parte din bunuri sunt sechestrate și vor fi puse spre vânzare prin intermediul magazinului de

consignație, altul decât cel în care s-au vîndut. Cu suma de xxxxx lei parvenită pe contul SRL „xxxxx ” a fost stînsă datoria SRL „xxxxx xxxxx ”. Conform hotărîrii instanței a fost anulată încheierea de repartizare a sumelor. Suma de 1 504 503 lei ca prejudiciu nu putea fi reflectată în darea de seamă a pierderilor deoarece factura fiscală eliberată de SRL „xxxxx xxxxx ” pe cantitatea de mărfuri a fost luată la evidență și înregistrată la organele fiscale. Conform datelor contabile marfa dată este proprietate a SRL „xxxxx ”. Din suma de xxxxx lei a fost executată aproximativ jumătate. Această sumă a fost executată în perioada cît a derulat procedura de executare. Suma de xxxxx lei constituie paguba în urma vînzării mărfii. În scrisoare se indica cantitatea mărfii sechestrate aproximativ. Cantitatea aproximativ coincidea. A bănuț că putea fi vorba despre bunurile SRL „xxxxx ” ca urmare a expediat scrisoarea către executor cu anexarea probelor. Din scrisoare nu reieșea că era vorba despre marfa SRL „xxxxx ”. În scrisoare era indicat că marfa aparține SRL „xxxxx xxxxx ”. Prin transmiterea de către SRL „xxxxx xxxxx ” a mărfii către SRL „xxxxx ”, a avut loc o stingere parțială prin compensare a datoriei. A fost stînsă o parte din datoria curentă și o parte din datoria conform titlului de executare. Conform Codului de executare, urma să informeze executorul despre stingerea parțială sau totală a datoriei. Nu a informat executorul despre stingerea parțială a datoriei. Executorul nu avea de unde să cunoască despre stingerea parțială a datoriei. Putea să afle de la debitor sau creditor. Cunoaște că din momentul intentării procedurii de executare orice achitare trebuie să aibă loc prin intermediul executorului. Factura fiscală din 2012 are la bază contractul de gaj. Personal xxxxx xxxxx nu i-a adus la cunoștință despre sechestrarea mărfii. Cunoaște că directorul l-a trimis pe xxxxx xxxxx să-i arate unde este elevatorul.

Porumbul a fost recoltat o parte de la SRL „xxxxx ” și o parte de la SRL „xxxxx Agroteh”. A confirmat că înainte de aplicarea sechestrului a fost cu directorul, xxxxx xxxxx , la biroul executorului, cu 1-2 zile, pentru a discuta despre executare. Atunci au discutat despre faptul că floarea soarelui este proprietatea SRL „xxxxx ”. S-a discutat atît despre porumb cît și despre floarea soarelui. S-au prezentat pentru a discuta modalitatea de executare ce ține de porumb. A apărut ideea de a aplica sechestrul pe porumb, și ulterior să fie transmis către SRL „xxxxx ” sau realizat cu transmiterea sumei către SRL „xxxxx ”. Au discutat fugitiv despre floarea soarelui. Executorul cunoștea că este depozitată la elevator. Obiectul discuției a fost sechestrarea porumbului. Factura fiscală pentru floarea soarelui datează cu luna august 2012. Factura fiscală a fost prezentată executorului după vînzarea mărfii. În cadrul vizitei SRL „xxxxx ” a informat executorul că a fost finisată recoltarea de floarea soarelui și porumb de pe lanurile SRL „xxxxx xxxxx ” și că floarea soarelui a fost transmisă în proprietate, iar porumbul a fost transmis prin facturi de expediție și s-a solicitat verbal aplicarea sechestrului pe porumb. O parte se afla la elevatorul din Căinari, iar o altă parte se păstra la o persoană terță. Nu poate proba faptul că l-a informat verbal pe executor precum că floarea soarelui este proprietatea SRL „xxxxx ”. Elevatorul păstrează bunurile în baza facturii de expediție. Nu cunoaște dacă SRL „xxxxx ” a pus la dispoziția elevatorului o copie a facturii fiscale. Despre aplicarea sechestrului pe floarea soarelui nu s-a discutat. La biroul executorului s-a discutat de a merge la s. xxxxx și la xxxxx pentru a aplica sechestrul pe porumb. Nu poate să spună de ce s-a aplicat sechestrul pe floarea soarelui, poate executorul nu a înțeles corect, poate avea alte scopuri. Era necesară prezența unui reprezentant al SRL „xxxxx ”. Directorul a delegat un reprezentant pentru a-i arăta unde se află elevatorul din xxxxx , dar fără împuterniciri de a semna procesul-verbal de sechestr. SRL „xxxxx ” a cunoscut despre faptul că executorul se duce la xxxxx . SRL „xxxxx ” nu a cunoscut că executorul urmează să aplice sechestrul. xxxxx xxxxx a fost delegat pentru a-i arăta drumul. Executorul ulterior întocmirii procesului verbal nu a solicitat semnarea procesului. În cadrul sechestrării mărfii de la xxxxx , executorul nu i-a spus despre aplicarea sechestrului la elevatorul din Căinari. Cu SRL „xxxxx ” s-a convenit că marfa se va recolta de către SRL „xxxxx ”, este marfa ce figurează în factura fiscală. SRL „xxxxx xxxxx h” a eliberat factura fiscală după recoltarea mărfii. Recoltarea mărfii s-a finisat în septembrie-octombrie. SRL „xxxxx xxxxx ” a cîntărit floarea soarelui și a eliberat factura fiscală, anume pe cantitatea indicată în factură.

- **Declarațiile martorului, xxxxx xxxxx , care în prima instanță a declarat că,** că este administratorul părții vătămate SRL „xxxxx ”. A avut un litigiu legat de produse de floarea-soarelui, care erau proprietatea SRL „xxxxx ” și această producție a fost transmisă spre păstrare la elevatorul din or.xxxxx și asupra căreia executorul judecătoresc a aplicat sechestrul. Ulterior executorul a vîndut această producție la un preț diminuat. Marfa a fost sechestrată de către executorul judecătoresc, xxxxx xxxxx . Marfa dată a fost gajată pe cîmp pentru SRL „xxxxx ”. Ulterior a fost transmisă de către debitor prin factura fiscală în proprietatea SRL „xxxxx ”, în contul stingerii datoriei. SRL „xxxxx ” nu a fost preîntîmpinată de acest sechestr și nu au fost preîntîmpinați nici de conducerea elevatorului. Ulterior marfa a fost realizată prin magazine de consignație la preț foarte diminuat. SRL „xxxxx ” avea calitatea de creditor. Debitorul a gajat recolta de floarea-soarelui și porumb. Cu xxxxx xxxxx a făcut cunoștință pînă la sechestrarea mărfii în legătură cu o altă procedură de executare. Au conlucrat în interes de serviciu. Prejudiciul cauzat este enorm. xxxxx -soarelui era deja contractată cu prețul de 8,20 lei unui alt contra-agent. În afară de floarea-soarelui a fost și marfă de porumb. A fost o mașină de porumb, dar nu era

proprietatea SRL „xxxxx ”. Au avut și alte procese de judecată cu xxxxx xxxxx . S-au adresat la xxxxx xxxxx cu un titlu executoriu privind aplicarea sechestrului pe marfa ce aparține SRL „xxxxx xxxxx ”, aproximativ xxxxx tone de porumb. Nu ține minte cînd a fost transmisă producția de floarea-soarelui la elevator. La momentul transmiterii la păstrare a mărfii a fost prezentată factura fiscală. Nu ține minte cu precizie cînd a fost marfa sechestrată. A aflat de la xxxxx xxxxx că marfa este pusă spre vînzare și urma să fie ridicată. xxxxx xxxxx nu mai este angajatul SRL „xxxxx ” însă în perioada aplicării sechestrului xxxxx xxxxx lucra la SRL „xxxxx ” ca agronom regional în zona xxxxx , xxxxx xxxxx . Personal nu-l cunoaște pe directorul elevatorului. Nu l-a sunat.

Nu l-a trimis pe xxxxx xxxxx , împreună cu xxxxx la elevator. A fost în biroul executorului, a discutat după aplicarea sechestrului, pentru ca marfa să nu fie ridicată. A încercat să afle ce l-a determinat să aplice sechestrul. Acesta a invocat diferite motive, și că nu este posibil de a clarifica situația, că marfa a fost vîndută, iar banii depuși la cont. O parte din sumă a fost depusă la contul SRL „xxxxx ”. Cînd s-a aplicat sechestrul, executorul trebuia să se intereseze despre faptul cine este proprietarul mărfii, cui îi aparține. După ce a fost aplicat sechestrul de către ei, au aflat că marfa este realizată. Nu au fost informați din timp că marfa este pusă spre vînzare. Personal l-a sunat pe xxxxx pentru a clarifica situația. Nu au fost invitați la procedura de conciliere a părților. Nu au cerut concilierea părților. Cu întrebările ce țin de documentație se ocupă șeful secției juridice. A declarat că nu îl cunoaște pe xxxxx xxxxx , directorul elevatorului. La aplicarea sechestrului pe produse, nu a fost telefonat de către executorul judecătoresc sau de xxxxx xxxxx . A concretizat că a dat indicații lui xxxxx xxxxx , pe atunci angajatul său, manager regional și responsabil pe acea zonă, de a se deplasa la elevator pentru a-i arăta executorului judecătoresc localizarea elevatorului. Executorul s-a adresat că are nevoie să meargă la elevator, fără nici un scop, și l-a rugat să-i permită unui angajat să-i arate locația. Cu xxxxx xxxxx a avut o discuție telefonică după ce a aflat că marfa este vîndută. I-a spus să rețină la maxim eliberarea mărfii, pînă se prezintă juriștii să clarifice situația. Numărul de telefon l-a luat de la Căbanu Igor. Porumbul de la elevator nu era proprietatea SRL „xxxxx ” dar era gajată către acesta. Nu ține minte și nici nu

de la Cebanu Igor. Forului de la elevator nu era proprietatea SRL „XXXXX”, dar era gajat cauze aceasta. Nu ține minte și nici nu cunoaște cine a recoltat porumbul. Porumbul a fost recoltat de pe pământurile gajate. Nu ține minte dacă l-a anunțat pe XXXXX XXXXX că se va prezenta executorul, XXXXX, să sechestreze floarea-soarelui. SRL „XXXXX” l-a trimis pe executorul, XXXXX, pentru a sechestra floarea-soarelui. La companie lucrează cet. XXXXX XXXXX. Din câte își amintește era nou angajat și nu a fost implicat în plasarea mărfii la elevator. A fost o discuție cu executorul referitor la sechestrarea unei cantități de porumb care era plasată în s. XXXXX. Acest porumb nu era proprietatea SRL „XXXXX”. Nu poate spune în baza căror acte a transportat porumbul la elevator spre păstrare, nefiind proprietatea SRL „XXXXX”. La biroul executorului judecătoresc mergea des, dar nu își amintește dacă înaintea aplicării sechestrului a fost la biroul acestuia. A declarat că semințele de floarea soarelui au fost însoțite de factură fiscală, și că factura fiscală s-a transmis la elevator. De regulă se transmite copia facturii fiscale. În toate cazurile marfa este însoțită de factură fiscală. În ajunul aplicării sechestrului pe XXXX XXXXX nu l-a telefonat. Nu a împuternicit pe nimeni să-l sune pe directorul elevatorului, xxx XXXXX. Nu are nici o explicație referitor la faptul, ce s-a întâmplat. Nu a solicitat aplicarea sechestrului pe floarea-soarelui și nici nu a împuternicit pe nimeni prin procură. XXXXX XXXXX a mers cu executorul ca însoțitor pentru a-i arăta locul elevatorului. Nu ține minte dacă a împuternicit pe cineva să-l informeze pe executor, că SRL „XXXXX” este proprietar al floarii soarelui din august 2012. Nu a prezentat personal factura fiscală la elevator. Nu ține minte cine a semnat contractul de depozitare. La acel moment nu el semna contractele de depozitare cu elevatoarele.

- **Declarațiile lui XXXXX XXXXX care în ședința de judecată în apel a** comunicat că susține declarațiile date la faza urmăririi penale și în instanța de fond și a explicat că la momentul aplicării sechestrului bunurile aparțineau întreprinderii SRL „XXXXX” fapt ce se confirmă prin facturi fiscale. Sechestrul a fost aplicat pe toate bunurile întreprinderii „XXXXX” SRL, nu au fost informați că aceste bunuri au fost sechestrate. Nimeni nu a participat la procedura de înstrăinare a bunului, iar în urma înstrăinării bunurilor întreprinderii i-a fost cauzat un prejudiciu în mărime de XXXXX lei care nu a fost recuperat. A comunicat că întreprinderea nominalizată nu a avut niciodată datorii. Cu procesul-verbal de sechestrul nu poate spune când a făcut cunoștință. La sfârșitul anului 2012 a fost contactat de XXXXX XXXXX, care este angajatul întreprinderii și care i-a comunicat că bunurile întreprinderii au fost sechestrate și se vînd. A contestat acțiunile executorului judecătoresc, avînd cîștig de cauză, iar ulterior prin ordinul ministrului i-a fost retrasă licența inculpatului. A fost aplicat sechestrul pe XXXXX tone de floarea soarelui și XXXXX tone de porumb, față de care erau proprietari, și care a fost gajată după ce a fost transmis și porumbul proprietății SRL „XXXXX”. Nu cunoaște despre procedura de conciliere dintre părți, cu procedura dată se ocupa XXXXX XXXXX.

- **Declarațiile martorului, XXXXX XXXXX XXXXX, care în prima instanță a declarat că,** a fost angajatul SRL „XXXXX” din 01 iulie 2010 pînă în ianuarie 2014. În toamna anului 2012, conducătorul SRL „XXXXX”, XXXXX XXXXX, i-a dat indicații să meargă la biroul executorului judecătoresc, XXXXX XXXXX, pentru a-i arăta elevatorul din XXXXX, ca însoțitor. I-au însoțit încă două persoane, în afară de ei. Ajungînd la elevator, directorul elevatorului (care-l cunoștea pe martor ca reprezentant/angajat al SRL „XXXXX”) era în ogradă, i l-a prezentat lui XXXXX XXXXX, ei au mers în biroul directorului. Din acel moment, XXXXX XXXXX i-a spus martorului că să-l aștepte, că nu-i mai trebuiește. Peste ceva timp a ieșit directorul elevatorului în ogradă și i-a spus că se sechestrează producția SRL „XXXXX”. I-a spus să anunțe conducerea. Martorul i-a răspuns că conducerea este la curent cu sechestrul, era vorba despre floarea soarelui și porumb. Martorul n-a întreprins nimic, cînd directorul elevatorului i-a spus că se sechestrează marfa. Nu cunoaște ce trebuia să se sechestreze. După aplicarea sechestrului, au plecat. Cunoaște că această marfă era gajată de un datomic, marfa aparținea SRL „XXXXX”, probabil cu drept de proprietate. Nu ține minte dacă în acea zi executorul i-a transmis careva acte pentru a le prezenta conducerii SRL „XXXXX”. Cu depozitarea mărfii la elevator s-a ocupat el (martorul), nu ține minte de la ce întreprindere a fost luată marfa, dar a fost luată ca datorie. La momentul recoltării el scria factura de expediție pentru fiecare camion încărcat.

- **Declarațiile martorului, XXXXX XXXXX, care în ședința de judecată în apel a** comunicat că împreună cu XXXXX XXXXX a plecat la elevatorul din Căușeni, fiind împuternicit de către XXXXX XXXXX pentru ai arăta drumul spre elevator. Susține că a auzit că se va pune sechestrul pe bunurile SRL „XXXXX”. A declarat că lui nu i-au fost prezentate careva acte și nu a discutat nimic cu executorul judecătoresc, nu l-a informat pe XXXXX XXXXX despre faptul aplicării sechestrului, dar a menționat că probabil cînd a venit înapoi l-a informat că a fost aplicat sechestrul. Indică că despre aplicarea sechestrului și ridicarea mărfii nu a știut și nu i s-au cerut careva informații de la șef. Indică că era angajat la SRL „XXXXX” în calitate de agent de vînzări și lucra anume de acel sector. Pe inculpat îl cunoaște în legătură cu aplicarea sechestrului aplicat pe bunurile companiei pe care o reprezintă. A menționat că în drum spre elevatorul din Căinari în mașina mai erau două persoane, pe care însă nu le cunoaște și nu știe pentru ce au mers cu ei, erau împreună cu executorul judecătoresc. Indică asupra faptului că posibil XXXXX XXXXX i-a spus despre sechestrul, însă nu își amintește circumstanțele și nu poate argumenta. Nu cunoștea despre înțelegerea dintre executorul judecătoresc și șeful acestuia. În sarcina acestuia a fost pusă doar ca să-l ajute pe executorul judecătoresc să ajungă la elevatorul din Căinari, ca să-i arate drumul. A comunicat că el se ocupa de recoltarea mărfii depozitate, a fost recoltată în toamna anului 2012, tot el a îndeplinit facturile. Nu-și amintește cu precizie dar posibil contabilii au întocmit factura din 31 septembrie 2012. Cu XXXXX XXXXX a discutat, posibil îl cunoștea, după această dată nu-și amintește dacă a mai fost și la alte sectoare.

- **Declarațiile martorului, XXXXX XXXXX, care în prima instanță a declarat că,** în perioada anilor 2011-2013 a fost angajat în calitate de conducător al subdiviziunii Căinari a SRL „XXXXX -M”. În toamna anului 2012, într-o zi a fost telefonat de cineva de la SRL „XXXXX”, numele persoanei nu și-l amintește, era cineva din administrația firmei, probabil directorul. A fost anunțat că se va aplica sechestrul pe marfa dinșilor, care se afla la ei la păstrare. Era vorba de aproximativ 260 tone de floarea soarelui și 160 tone de porumb. A doua zi s-a prezentat executorul însoțit de două sau trei persoane, una dintre care era angajatul SRL „XXXXX”, se numea „XXXXX”. A avut loc procedura de aplicare a sechestrului, a semnat procesul-verbal de sechestrul și toți au plecat. Ulterior, în timpul sărbătorilor de iarnă a primit un anunț de la executor prin care era anunțat că marfa va fi scoasă la vînzare prin intermediul unui magazin de consignatie, denumirea exactă nu și-o amintește. De pe internet a aflat adresa magazinului respectiv. A încercat să contacteze pe cineva de la magazin, deoarece erau cointeresați de a procura marfa, dar nu au găsit pe nimeni. Ulterior au primit altă încheiere de la executor, în care era specificat că marfa sechestrată este înstrăinată către 2 întreprinderi. După întocmirea actelor de procedură, după ce le-au fost achitate serviciile de păstrare, bunurile respective au fost transmise în posesia altei întreprinderi. În luna ianuarie o întreprindere a ridicat porumbul, iar cealaltă a ridicat floarea-soarelui. Cunoaște despre faptul că marfa a fost vîndută către SRL „XXXXX”. Pînă la înstrăinarea mărfii nimeni nu se interesa de ea, cumpărători decizi n-au fost. Marfa a fost adusă la păstrare fiind însoțită de facturile de expediție a SRL „XXXXX” în baza contractului de prestări servicii dintre SRL „XXXXX -M” și SRL „XXXXX”. La aplicarea sechestrului executorul a verificat actele contabile, facturile, s-a calculat masa utilă, care nu corespunde cu masa fizică

adusă la păstrare. În baza calculelor s-a aplicat sechestrul pe o cantitate exactă. A anunțat SRL „xxxxx” că marfa lor se vinde. Inițial au încercat să obțină informații de la SRL „xxxxx”, directorul a discutat cu ei și i s-a răspuns că de marfă se ocupă executorul judecătoresc. La elevator executorul judecătoresc a fost de 2 ori, el personal l-a văzut. În ambele cazuri a fost însoțit de alte persoane. Până la momentul transmiterii mărfii, pentru serviciile de păstrare a acesteia a achitat executorul judecătoresc. Martorul a mai declarat că la data primirii mărfii spre păstrare factura fiscală nu i-a fost prezentată, nici nu a văzut-o. Nici la data sechestrării mărfii nu i-a fost prezentată factura fiscală. Nu își amintește cine anume, xxxxx xxxxx sau xxxxx xxxxx de la SRL „xxxxx” i-a telefonat și i-a spus că a doua zi se vor prezenta subalternii împreună cu executorul și vor aplica sechestrul, și să nu se sperie pentru că este vorba de o procedură simplă. Ca urmare a sunetului i s-a explicat că pe marfa SRL „xxxxx” aflată la păstrare la elevator se va aplica sechestrul. I s-a mai explicat că marfa de porumb nu este integrală și atunci când va fi adusă se va mai aplica un sechestrul. Masa fizică a florii soarelui era de xxxxx kg. Către SRL „xxxxx” s-a transmis masa utilă a produselor, care niciodată nu corespunde cu masa fizică. Masa utilă nu poate fi cunoscută înainte de a cunoaște masa fizică. A explicat că la data sechestrului, împreună cu executorul mai era o persoană pe nume xxxxx, angajat al SRL „xxxxx”. Îl cunoștea pe xxxxx și înainte de această dată. Acesta a avut un comportament pasiv, a fost în contabilitate, nu s-a implicat în nici o acțiune. În procesul-verbal era indicat că se aplică sechestrul pe marfa SRL „xxxxx” și a rugat ca executorul să facă o precizare în procesul verbal că se aplică sechestrul pe marfa SRL „xxxxx xxxxx”, depozitată prin intermediul SRL „xxxxx”. Această precizare a fost inclusă în procesul verbal și ca urmare a semnat procesul verbal de aplicare a sechestrului. Produsele au fost primite la elevator în baza contractului de prestări servicii încheiat între SRL „xxxxx -M” și SRL „xxxxx”. Produsele erau însoțite de facturi de expediție. În astfel de cazuri pentru depozitarea, păstrarea, prelucrarea produselor nu este necesară factura fiscală. În contabilitate s-a ridicat executorul xxxxx xxxxx, însoțit de o persoană și angajatul SRL „xxxxx”, apoi ultimul a ieșit afară. Nu cunoștea de unde SRL „xxxxx” a adus marfa, a aflat la momentul aplicării sechestrului. Pe marfa dată s-a aplicat sechestrul de către executorul judecătoresc xxxxx de 2 ori. Ulterior pe marfa de floarea-soarelui s-a aplicat sechestrul și de către executorul judecătoresc xxxxx M. Legătura între SRL „xxxxx xxxxx” cu SRL „xxxxx” a făcut-o executorul judecătoresc, ca urmare a identificării mărfii sechestrate. Nu este de competența sa de a verifica legalitatea aplicării sechestrului. Ulterior sechestrării executorul judecătoresc a încheiat un contract de păstrare. Pentru păstrare a achitat biroul executorului prin transfer.

- **Declarațiile martorului, xxxxx xxxxx, care fiind audiat în instanța de apel a comunicat că,** executorul i-a comunicat că se pune sechestrul pe toată marfa SRL „xxxxx” în proces-verbal era scris inițial SRL „xxxxx xxxxx”, iar apoi s-a precizat că marfa aceasta a fost pusă la păstrare de întreprinderea SRL „xxxxx”. Pe proprietarul SRL „xxxxx” nu l-a informat, el a fost sunat cu o zi înainte și i s-a comunicat că se vor apropia băieții și vor aplica sechestrul. A fost sunat de „xxxxx” și Scutari xxxxx cu el au perfectat contractul de servicii. El era colaboratorul SRL „xxxxx”. A doua zi a venit executorul cu un colaborator SRL „xxxxx”, astfel a considerat că proprietarul mărfii este la curent că se va aplica sechestrul pe marfa dată. A declarat că pe inculpatul, xxxxx xxxxx, îl cunoaște în urma prezentării la subdiviziunea întreprinderea xxxxx „xxxxx” SRL din or. xxxxx, xxxxx, str. xxxxx xxxxx, astfel xxxxx xxxxx s-a apropiat să aplice sechestrul pe marfa care se afla la păstrare la subdiviziunea respectivă. SRL „xxxxx” era agentul care deținea la păstrare marfa pe care s-a aplicat sechestrul respectiv. La 31.10.2012 xxxxx xxxxx i-a explicat pentru ce a venit la elevator, i-a prezentat titlu executoriu dar nu își amintește la ce se referea, i-a fost prezentată și ordonanța de sechestrul la care a avut careva obiecții, a făcut corectări și sechestrul s-a aplicat asupra 250 tone de floarea soarelui și 100 tone porumb. Marfa aparținea SRL „xxxxx”. Marfa era pusă acolo la păstrare de această întreprindere. Elevatorul aparținea SRL „xxxxx”. SRL „xxxxx” avea doar acest bun, a indicat că nu a dorit să semneze acel proces verbal până nu va fi reformulat procesul-verbal, care au fost făcute pe loc de către executorul judecătoresc, și a obiectat că SRL „xxxxx xxxxx”, nu deține marfa la el la păstrare. A indicat că nu știa cine e proprietarul mărfii, cunoștea doar agentul care a depozitat-o, și nu cunoaște ce titlu de folosință are. Presupune că e același proprietar. Susține că marfa a fost ridicată din ianuarie 2013 de către agentul SRL „xxxxx”, iar floarea soarelui a ridicat-o SRL „xxxxx xxxxx”. La elevator dreptul de a ridica marfa se transmite de a ridica marfa trece la alt agent cu respectarea anumitor proceduri în scris, prin emiterea scrisorilor și facturilor de expediție. Indică că SRL „xxxxx” nu a emis facturi de expediție. Marfa a fost transmisă de xxxxx xxxxx către SRL „xxxxx”. A explicat că marfa era pusă la păstrare conform contractului și facturilor de expediție. Lui nu i-au fost prezentate înscrisuri care să confirme că marfa aparține SRL „xxxxx xxxxx”, putea să sune oricine, nu cunosc cu certitudine dacă au sunat cei de la SRL „xxxxx”. Indică că după aplicarea sechestrului de către executorul judecătoresc a fost sunat de către Scutari Oleg și l-a rugat să tergiverseze realizarea mărfii și că se va aplica sechestrul pe această marfă.

- **Declarațiile martorului, xxxxx xxxxx, care în prima instanță a declarat că,** la începutul anului xxxxx a aflat că se vinde un lot de marfă, și anume de floarea soarelui și porumb, de la elevatorul din xxxxx. Aceste date le-a aflat de la firma ce presta servicii de transportare SRL „xxxxx”, anume de la xxxxx xxxxx. Tot de la xxxxx a aflat și numărul telefonului de contact, care aparținea dlui Cornel de la SRL „xxxxx”. L-a contactat, apoi s-a deplasat la oficiul SRL „xxxxx” din mun. Chișinău, or. xxxxx. Mai era prezentă încă o persoană pe nume xxxxx. Au discutat despre lotul de marfă și prețul fiecărui produs. A revenit peste o zi și au semnat contractul, a transferat banii. Peste 1-2 zile s-a deplasat la același oficiu, de unde a luat facturile fiscale, și a convenit de unde trebuie să ridice marfa – elevatorul din xxxxx. Când i s-au eliberat facturile fiscale i s-a adus la cunoștință și numărul de telefon al dlui xxxxx xxxxx, cu explicația că marfa se află sub sechestrul și este nevoie ca xxxxx xxxxx să meargă împreună cu el ca să-și poată ridica marfa. L-a contactat pe xxxxx xxxxx, au convenit ziua și ora și s-au deplasat la elevatorul unde se afla marfa. L-au găsit acolo pe directorul elevatorului și pe contabilul șef. Au așteptat până dumnealor s-au clarificat cu plata pentru păstrarea mărfii, cine o va suporta, și a convenit cu directorul elevatorului când poate să-și ridice marfa. Marfa dată a fost realizată către SA „xxxxx xxxxx” și SRL „xxxxx”. Valoarea mărfii era de aproximativ xxxxx lei. Era o diferență dintre cantitatea pe care o procurase de la SRL „xxxxx” și cea care i-a fost eliberată de la elevator. Această întrebare a rezolvat-o cu SRL „xxxxx”, care i-a eliberat o factură cu indicarea unui minus de sumă. Era vorba de procentul care s-a pierdut la păstrarea mărfii. Din câte își amintește, SRL „xxxxx” urma să-l informeze despre pierderi pe executorul judecătoresc, xxxxx xxxxx. Prețul a fost negociat și stabilit în incinta SRL „xxxxx”. În acea perioadă activă în calitate de director la SRL „xxxxx”. Între SRL „xxxxx” și executorul judecătoresc, xxxxx xxxxx, nu au fost încheiate alte acte sau tranzacții, nu s-a eliberat nici o factură și nu s-au efectuat careva plăți. Contractul de vânzare cumpărare și facturile fiscale dintre SRL „xxxxx” și SRL „xxxxx” sunt valabile și declarate la Inspectoratul Fiscal și sunt în vigoare până la moment.

- **Declarațiile martorului, xxxxx xxxxx, care fiind audiat în instanța de apel a comunicat că,** la elevator a mers împreună cu xxxxx xxxxx, după ce în prealabil a fost anunțat administratorul SRL „xxxxx”. Ulterior, a mers la executorul judecătoresc să facă cunoștință cu documentele finale pentru procurarea mărfii de la SRL „xxxxx”. Nu cunoaște cui îi aparține marfa cumpărată, el a comunicat că a cumpărat-o de la SRL „xxxxx”. A menționat că de xxxxx xxxxx îl cunoaște însă de întreprinderea menționată a

comenzarea cu a cumpărării de la SRL „xxxxx” și începerea cu procurarea marfii de către SRL „xxxxx”, însă de încheierea încheierii a fost auzit doar în instanța de judecată. A reiterat că pentru a cumpăra marfa, de către administratorul SRL „xxxxx” a fost redirecționat către executorul judecătoresc pentru a vedea marfa care urmează să o procure, astfel că inițial a procurat-o ulterior a mers să o vadă.

- **Declarațiile martorului, xxxxx xxxxx , care în instanța de fond a declarat că**, este director al SRL „xxxxx”. Aproximativ cu 2 ani în urmă, prin intermediul magazinului SRL „xxxxx” au fost vândute semințe de porumb și floarea soarelui. Semințele au fost procurate în baza contractului încheiat între executorul judecătoresc, xxxxx xxxxx , și SRL „xxxxx”. La oficiul firmei s-a prezentat executorul judecătoresc și a propus spre cumpărare semințe. A fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare. În baza contractului a fost întocmit actul de predare-primire a mărfii. Nu ține minte prețul stipulat în contract și nici cine a perfectat procesul-verbal de transmitere a mărfii. Marfa respectivă era sechestrată. Ulterior, fiind înstrăinată unui agent economic, a cărui denumire nu și-o amintește. Mai mulți agenți economici au văzut marfa. Își amintește că nu s-a ajuns marfă și au achitat din contul firmei. Pierderile puteau fi ca urmare a încărcării-descărcării mărfii, uscarea mărfii. După realizarea mărfii conform rechizitelor stipulate în contract, suma de bani a fost transferată la contul executorului. Cunoștea că marfa se afla la depozitul din xxxxx . Ajutorul său a fost în xxxxx și a văzut marfa. Nu ține minte la ce preț a primit-o și la ce preț a fost pusă marfa în vânzare. Dar după un timp prețul mărfii a fost diminuat conform hotărârii guvernului. Până la diminuarea prețului mărfii au fost potențiali cumpărători cu văzutul. Potențialii clienți se prezentau la oficiul firmei, le prezenta actele și le comunica unde se află marfa. Nu cunoaște dacă aceștia se deplasau la locul aflării mărfii. Marfa se expune spre vânzare prin anunț, plasat conform legii la loc de vedere. Detaliile se discută doar cu cumpărătorul decis. Anunțul respectiv nu a fost difuzat la televizor. S-a făcut publicitate la marfă la piața agricolă. Scopul său era de a vinde marfa și de a obține bani. Pentru el nu a apărut problema ce privește diferența la masa produselor. SRL „xxxxx” la comercializarea mărfii a eliberat factura fiscală. Nu își amintește dacă executorul judecătoresc a fost prezent în momentul comercializării mărfii și eliberării facturii fiscale. Chiar și dacă a fost prezent, acest lucru nu se documentează nicăieri.

- **Declarațiile martorului, xxxxx xxxxx , care în instanța de fond a declarat că**, nu își amintește când a avut loc cazul la care se face referire, aproximativ prin anul 2012 a venit la biroul executorului judecătoresc, xxxxx xxxxx , unde lucra un prieten de-al său pe nume, Malisenco. Au discutat, fiind afară a fost întrebat dacă dorește să participe ca martor la un proces de sechestru. S-a deplasat cu executorul, xxxxx xxxxx xxxxx cu automobilul acestuia. Împreună cu ei mai era xxxxx xxxxx . S-au deplasat la elevatorul din xxxxx unde se păstrau semințe de floarea-soarelui. La elevator era directorul și împreună cu el au mers în contabilitate. S-a verificat și s-a constatat că într-adevăr se păstra floarea-soarelui ce aparținea unui agent economic, dosarul aflându-se în procedura executorului judecătoresc, xxxxx xxxxx . Executorul a perfectat procesul-verbal de aplicare a sechestrului pe semințele de floarea-soarelui, pe care el l-a semnat în calitate de martor. După efectuarea procedurii de aplicare a sechestrului au urcat cu toții în automobil și s-au deplasat spre Chișinău. Nu ține minte la ce elevator s-au deplasat, își amintește că era în xxxxx . În timp ce se deplasau executorul povestea că este o firmă datoare și s-a sechestrat o cantitate mare de floarea-soarelui. Nu își amintește ce alte produse au fost sechestrate. Când a fost întocmit procesul-verbal de sechestru erau prezenți directorul elevatorului, executorul judecătoresc, xxxxx și el. Marfa a fost sechestrată, dar lăsată spre păstrare la elevator. Mărimea datoriei firmei debitoare nu a fost spusă. Nu își amintește denumirea firmelor creditor și debitor.

- **Declarațiile martorului, xxxxx xxxxx , xxxxx primă instanță a declarat că**, îl cunoaște pe xxxxx xxxxx , sunt în relații colegiale, biroul acestuia se află în incinta aceleiași clădiri, avînd o intrare comună. În timpul cînd xxxxx xxxxx activa ca executor, deținea procedura de executare a SRL „xxxxx xxxxx”. Cunoaște despre discuția din toamna anului 2012 cu creditorul SRL „xxxxx” și alții. Despre respectiva procedură de executare cunoștea în linii generale. A participat la discuția cu creditorul SRL „xxxxx”, unde a fost vorba de urmărirea cerealelor din s. xxxxx ce aparțineau SRL „xxxxx xxxxx”. Din partea SRL „xxxxx” erau vreo trei persoane. Mai activ se implica xxxxx xxxxx . A asistat la discuțiile unde apăreau probleme. Cunoaște că executorul a sechestrat cerealele și le-a realizat. Din cîte își amintește era vorba că cerealele se aflau la două elevatoare din sudul țării. Era vorba de floarea-soarelui și încă ceva, recoltate de SRL „xxxxx xxxxx” și depozitate la elevator.

29. De asemenea, procurorul a indicat că vina inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate se dovedește și prin următoarele probe scrise:

- procesul-verbal de confruntare efectuat între învinutul, xxxxx xxxxx , și martorul, xxxxx xxxxx , în cadrul căruia părțile și-au menținut declarațiile inițiale (Vol.4, f.d.9-13);

- procesul-verbal de confruntare efectuat între învinutul, xxxxx xxxxx , și martorul, xxxxx xxxxx , în cadrul căruia părțile și-au menținut declarațiile inițiale (Vol.4, f.d.17-21);

- mijloacele materiale de probă ridicate în copii din procedura de executare nr. 062-226/12, 062-199r/13 inițiată la 06.02.2012 în privința debitorului, IM „xxxxx xxxxx” SRL (Vol.3, f.d.2-131);

- procesul-verbal de examinare a procedurii de executare nr.062/226/12, 062/199 r/13 îndeplinită de către executorul judecătoresc, xxxxx xxxxx , inițiată la 06.02.2012 în baza titlului executoriu 2e-xxxxx /11 privind încasarea de la debitorul, ÎM „xxxxx xxxxx” SRL, a datoriei în sumă de xxxxx lei, în favoarea creditorului, SRL „xxxxx” (Vol.3, f.d.146);

- plîngerea reprezentanților SRL „xxxxx” adresată xxxxx și expediată pentru examinare în cadrul prezentei cauze penale. (Vol.2, f.d.2-130)

- Hotărîrea Judecătoriei Botanica din xxxxx xxxxx 2013, prin care a fost admisă cererea înaintată de către SC „xxxxx” SRL și a fost anulat procesul-verbal de sechestru din 31 octombrie 2012 emis de executorul judecătoresc, xxxxx xxxxx , și încheierea

- decizia Colegiului Civil al Curții de Apel Chișinău din 26.09.2013 în cauza 2r-1010/13, prin care a fost respinsă cererea de apel înaintată de executorul judecătoresc, xxxxx xxxxx și menținută hotărârea judecătorească prin care a fost anulat procesul-verbal de sechestrare din 31 octombrie 2012 emis de executorul judecătoresc, xxxxx xxxxx , și încheierea nr.062-164r/13 din 15.01.2013 privind redistribuire a sumelor. De asemenea urmează de menționat că Colegiul Civil la examinarea materialelor pricinii nu au stabilit probe privind înștiințarea creditorilor, inclusiv a SRL „xxxxx ” și debitorului, ÎM „xxxxx xxxxx ”, cu privire la efectuarea procedurii de sechestrare, fapt care în esență viciază legalitatea respectivei proceduri. Aplicarea sechestrului s-a efectuat cu încălcarea prevederilor art.115 Cod de Executare. La momentul aplicării sechestrului prin procesul-verbal nr. 31.10.2012 bunurile respective aparțineau cu drept de proprietate SRL „xxxxx ” (Vol.2, f.d.4-11);

- extras din ordinul nr.299 a Ministrului Justiției din 12.08.2010 conform căruia a fost eliberată licența lui xxxxx xxxxx pentru activitatea de executor judecătoresc (Vol.3, f.d.202).

30. Colegiul Penal analizând probele prezentate de către partea acuzării și partea apărării cercetate în ședința de judecată a instanței de apel, consideră că instanța de fond a stabilit corect situația de fapt, constatând necesitatea achitării inculpatului, xxxxx xxxxx , învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. xxxxx alin. (xxxxx), lit. d) Cod Penal al RM.

31. Colegiul Penal reține că prin rechizitoriul, xxxxx xxxxx se învinuiește în aceea că exercitând funcția de executor judecătoresc în baza licenței LE xxxxx eliberată prin ordinul xxxxx Justiției nr.299 din 12.08.2010, fiind investit cu atribuții de exercitare a activității de executare în circumscripția mun.Chișinău prin ordinul Ministrului Justiției nr.xxxxx din 15.09.2010, cu sediul în mun.Chișinău, bd. xxxxx „xxxxx oficiul xxxxx , deținând statutul de persoană publică, iar în conformitate cu prevederile art.2 din Legea privind executorii judecătorești nr.113 din 17.06.2010 fiind investit de stat să îndeplinească activități de interes public, la 19.09.2011 a primit spre executare titlul executoriu nr. xxxxx /11 din 30.06.2011, emis de Judecătoria Economică de Circumscripție Chișinău, prin care a fost împuternicit de a executa hotărârea judecătorească privind încasarea de la debitorul, ÎM „xxxxx xxxxx ” SRL, a datoriei în sumă de xxxxx lei, în favoarea creditorului, SA „xxxxx xxxxx ”, iar ulterior la 06.02.2012 a primit spre executare titlul executoriu 2e-xxxxx /11 privind încasarea de la debitorul, ÎM „xxxxx xxxxx ” SRL, a datoriei în sumă de xxxxx lei, în favoarea creditorului, SRL „xxxxx ”.

Ulterior, xxxxx xxxxx la 31.10.2012, cu toate că între „xxxxx ” SRL și ÎM „xxxxx Agroteh” SRL la 12.06.2012 a fost încheiat contractul de gaj, iar la 31.08.2012 în scopul stingerii datoriei, ultimul, conducându-se de art. 321 alin. (1) din Codul Civil, care prevede că „dreptul de proprietate este transmis dobânditorului în momentul predării bunului mobil dacă legea sau contractul nu prevede altfel”, a transmis benevol în proprietatea creditorului „xxxxx ” SRL, semințe de floarea soarelui în cantitate de xxxxx xxxxx kg în valoare totală de xxxxx ,35 lei, confirmat prin factura fiscală nr. FB xxxxx din 31.08.2012, precum și semințe de porumb în cantitate de xxxxx kg, depozitate de către ultimul la „xxxxx -M” SRL - xxxxx r-ul xxxxx , or.xxxxx , conform contractului de depozit, depășind intenționat limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, încălcând prevederile art. 8, lit a) a Legii privind executorii judecătorești nr. 113 din 17.06.2010, conform cărora, „executorul judecătoresc este obligat să depună efort, pentru realizarea prin mijloace legale a obligației prevăzute în documentul executoriu, respectând drepturile părților în procedura de executare și ale altor persoane interesate”, ignorând cerințele art. 100 alin. (1) din Codul de Executare, care prevede că „bunurile gajate pot fi urmărite de executorul judecătoresc în cazul în care debitorul nu dispune de alte bunuri sau bunurile lui nu sînt suficiente pentru a acoperi întreaga sumă urmărită, în asemenea cazuri, executorul judecătoresc înștiințează creditorul gajist, care va prezenta calculul datoriei la contractul a cărui asigurare este garantată prin gaj”, fără a înștiința pe creditorul gajist „xxxxx ” SRL și debitorul, fără a le trimite exemplarele documentelor de sechestrare, în lipsa probelor privind apartenența mărfii, a întocmit procesul-verbal de sechestrare și a aplicat sechestrul pe producția agricolă care aparține „Imexagro” SRL, și anume asupra 259519 kg semințe de floarea soarelui și xxxxx kg semințe de porumb care se aflau la păstrare la elevatorul ÎM „xxxxx -M” SRL amplasat în raionul Căușeni, or.Căinari, fapt ce contravine prevederilor art. 115 alin. (7) din Codul de Executare, totodată la aplicarea sechestrului menționat nu a indicat valoarea bunurilor sechestrare contrar prevederilor art. art. 118 alin.(2), 25 alin.(5) din Codul de Executare. După aceasta, la 07.12.2012, executorul judecătoresc, Emil Nichitoi, cu toate că a primit spre examinare demersurile creditorului privind ridicarea sechestrului, știind cu certitudine că bunurile sechestrare aparțineau debitorului, ÎM „xxxxx xxxxx ”, fiind ilegal sechestrare, și aparțin cu dreptul de proprietate creditorului, „xxxxx ” SRL, încălcând prevederile art. xxxxx din Codul de Executare conform căruia “bunurile sechestrare se vînd, de regulă, la licitație sau prin organizații comerciale specializate, în bază de contract de comision”, a încheiat un contract privind prestarea serviciilor de vînzare în comision nr. 1-062/12 cu „xxxxx ” SRL, ignorînd principiul disponibilității reglementat de art.4 din Codul de Executare, fără a da posibilitatea părților de a alege modalitatea de înstrăinare indicată în art. xxxxx alin.1 din Codul de Executare.

În continuarea acțiunilor sale infracționale, la 09.01.2013, xxxxx xxxxx încălcînd cerințele art. 143 alin. (3) din același Cod, conform căruia „reevaluarea bunurilor transmise spre vînzare se admite, în condițiile legii, cu participarea executorului judecătoresc. Data, ora și locul reevaluării se comunică debitorului și creditorului. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea chestiunii”, fără informarea întreprinderii „xxxxx ” SRL, prin intermediul magazinului de consignatie „xxxxx ” SRL, ilegal și nefondat a înstrăinat produsele agricole sus menționate către „xxxxx ” SRL, la un preț de xxxxx ,22 lei, diminuat cu 20% față de valoarea bunurilor stabilită prin Raportul de evaluare nr. xxxxx din xxxxx noiembrie xxxxx întocmit de către Camera de Comerț și Industrie al RM, cauzînd astfel părții vătămate „xxxxx ” SRL daune în proporții deosebit de mari în sumă totală de xxxxx lei, cea ce constituie xxxxx ,8 unități convenționale.

32. Instanța de apel cercetînd probele, audiînd suplimentar inculpatul, xxxxx xxxxx , reprezentantul părții vătămate, xxxxx xxxxx , martorii, xxxxx xxxxx , xxxxx xxxxx , xxxxx xxxxx , probele scrise, conchide că învinuirea încriminată inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. xxxxx alin. (xxxxx), lit. d) Cod Penal al RM nu și-a găsit confirmare.

33. Așa fiind, în cele ce succed, instanța de apel va desfășura constatarea efectuată supra.

34. Colegiul Penal, reiterează că conform art. 6 alin.(1) Cod Penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvîrșite cu vinovăție.

35. În virtutea prevederilor art. 8 alin.(1)-(3) Cod de Procedură Penală, persoana acuzată de săvîrșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atîta timp cît vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărîre judecătorească de condamnare definitivă.

Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa.

Concluziile despre vinovăția persoanei de săvîrșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

36. Mai mult, Colegiul Penal remarcă că sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, cînd toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost înlăturate și apreciate în modul corespunzător.

Vinovăția persoanei în săvîrșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul cînd instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetînd nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art.xxxxx Cod de Procedură Penală.

37. Potrivit art. 389 din Codul de Procedură Penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor.

38. În acest context, este de evidențiat că prin Hotărârea nr. 21 din 20 octombrie 2011 Curtea Constituțională a statuat cu titlu de principiu că:

„27. [...] regula *in dubio pro reo* constituie un complement al prezumției nevinovăției, un principiu instituțional care reflectă modul în care principiul aflării adevărului, consacrat în dreptul procesual penal, se regăsește în materia probațiunii. Ea se explică prin aceea că, în măsura în care, în pofida dovezilor administrate pentru susținerea vinovăției celui acuzat, îndoiala persistă în ce privește vinovăția, atunci îndoiala este echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăție.

[...]

36. În același sens, Curtea reține că, potrivit principiilor de drept procesual penal, nimeni nu este obligat să-și dovedească nevinovăția, sarcina probațiunii revenind acuzării, iar situația de dubiu îi profită celui acuzat (*in dubio pro reo*).

[...]

46. De asemenea, articolul 6 din Convenția Europeană garantează dreptul la un proces echitabil pentru a decide asupra drepturilor și obligațiilor cu caracter civil sau a temeiniciei oricărei acuzații penale.

47. Astfel, prezumția nevinovăției și exigența ca organul de urmărire penală să suporte sarcina de a dovedi acuzațiile este menționată explicit în articolul 6 § 2 din Convenția Europeană și ține de noțiunea generală de proces echitabil în sensul articolului 6 § 1 (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Saunders v. Marea Britanie* din 17 decembrie 1996, § 68).”

39. Pertinentă este și jurisprudența CtEDO. Astfel, în cauza *Telfner versus Austria*, CtEDO a statuat ca o condamnare în lipsa probelor convingătoare de vinovăție constituie o încălcare a art.6 §2 din CEDO. Iar în cauza *Anghel versus România*, CtEDO a accentuat că sarcina probei îi revine acuzării și îndoiala profită acuzatului.

40. Avînd în vedere cele expuse mai sus, Colegiul Penal nu identifică probe pertinente, admisibile, concludente, veridice și utile prin care s-ar confirma acțiunile infracționale manifestate prin depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvîrșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, acțiuni soldate cu urmări grave ale drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice. Altfel spus, instanța de apel consideră că faptele încriminate inculpatului, Emil Nichitoi, prin rechizitoriul, nu se confirmă prin careva mijloace de probă, purtînd un caracter declarativ.

În particular, Colegiul Penal notează că instanța de fond corect a reținut, că acuzarea n-a prezentat nici o probă, care să confirme că semințele de porumb în cantitate de 105783 kg ar fi trecut în proprietatea părții vătămate, SRL „xxxxx ”. În acest sens, nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare (și le respinge pe acest temei) acele probe ale acuzării, în partea în care chipurile confirmă că SRL „xxxxx ” ar fi dobîndit dreptul de proprietate asupra semintelor de porumb în cantitate de xxxxx kg și anume: Hotărîrea

SRL „xxxxx” a fost sechestrat asupra proprietății de porumb în cantitate de xxxxx kg și floarea soarelui Judecătoarei xxxxx din 24 aprilie 2013, și decizia Colegiului Civil al Curții de Apel Chișinău din 26.09.2013.

Concomitent, urmează a fi specificat că învinuirea se referă doar la cantitățile de xxxxx kg semințe de floarea soarelui, precum și xxxxx kg semințe de porumb (sechestrat prin procesul-verbal de sechestrat din xxxxx xxxxx 2012), dar nu și la alte cantități de semințe de porumb, sechestrat ulterior prin actul din 12.11.2012, și care la fel ca și cele menționate, au fost obiectul contractului de gaj.

Prin urmare, în conformitate cu art. xxxxx alin.(1) Cod de Procedură Penală, judecarea cauzei în mod corect în primă instanță a avut loc doar în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu: doar la cantitățile de xxxxx kg semințe de floarea soarelui, precum și xxxxx kg semințe de porumb.

Potrivit ordinul nr.299 al Ministrului Justiției din 12.08.2010, a fost eliberată licența lui xxxxx xxxxx pentru activitatea de executor judecătoresc (Vol.3, f.d.202). Biroul executorului judecătoresc, xxxxx xxxxx era amplasat în mun.Chișinău, bd.Decebal, 99/3, bir.107, et.1.

În vederea exercitării atribuțiilor de serviciu la data de 06.02.2012, la cererea creditorului, SRL „xxxxx”, în baza documentului executoriu nr.2e-11345/11 emis de Judecătoria Comercială de Circumscripție, privind încasarea din contul ÎM „xxxxx xxxxx” SRL în beneficiul SRL „xxxxx” a sumei de xxxxx xxxxx lei și taxa de stat în sumă de xxxxx lei (Vol.3, f.d. 3), fiind astfel intentată procedura de executare nr.062-226/12, prin încheierea din 06.02.2012 privind intentarea procedurii de executare, cu stabilirea datei de 20.02.2012 ora 09:00 pentru prezentarea părților în fața executorului judecătoresc, inclusiv concilierea părților (Vol.3, f.d. 4). Încheierea de intentare a fost expediată debitorului, ÎM „xxxxx xxxxx” SRL, și creditorului (Vol.3, f.d. 7, 113), debitorul recepționând-o la data de 16.02.2012, nu s-a prezentat la biroul executorului judecătoresc la data și ora fixată, fapt confirmat de executor. Nici creditorul nu s-a prezentat la data și ora indicată, nici nu a solicitat concilierea părților ulterior, fapt confirmat de martorul, xxxxx xxxxx, care a declarat în ședință: *”nu au cerut concilierea părților”*.

Colegiul Penal consideră că instanța de fond în mod corect a constatat, că în procesul executării s-au mai alăturat la executarea silită și alte proceduri, astfel că la 19.09.2011 era parvenit documentul executoriu nr.2e-xxxxx /2011 din 27.07.2011 emis de Judecătoria Economică de Circumscripție, privind încasarea de la ÎM „xxxxx xxxxx” SRL în beneficiul SA „xxxxx xxxxx” a sumei de xxxxx. La 29.09.2011, executorul judecătoresc, Vl.Bezede, a primit spre executare titlul executoriu nr. 2-xxxxx /2011 din 25.05.2011 emis de Judecătoria Centru, mun. Chișinău, prin care s-a dispus încasarea de la ÎM „xxxxx xxxxx” SRL în beneficiul lui xxxxx xxxxx suma de 99740 lei și, ulterior, s-a alăturat la executarea silită, la invitația executorului, xxxxx xxxxx, iar la 15.10.2012, Inspectoratul Fiscal de Stat s-a alăturat la executarea silită înaintind spre executare hotărârea AH nr.xxxxx din 27.07.2012 conform căreia s-a dispus încasarea sumei de xxxxx xxxxx, 57 lei la bugetul de stat. (Vol.3, f.d. 82, alte probe din procedura de executare).

Faptul înștiințării părților ÎM „xxxxx xxxxx” SRL și SRL „xxxxx”, precum că din momentul intentării procedurii de executare, toate achitățile între debitor și creditor se fac prin intermediul biroului executorului judecătoresc, cu excepția cazului în care aceștia încheie o tranzacție de conciliere a părților se confirmă din însăși conținutul încheierii din 06.02.2012 privind intentarea procedurii de executare, astfel că executorul judecătoresc a înștiințat părțile, ÎM „xxxxx xxxxx” SRL și SRL „xxxxx”, precum că din momentul intentării procedurii de executare, toate achitățile între debitor și creditor se fac prin intermediul biroului executorului judecătoresc, cu excepția cazului în care aceștia încheie o tranzacție de conciliere a părților. Acțiuni ale executorului judecătoresc care sunt conform prevederilor art. 40 alin.(1) Cod de Executare, potrivit căruia, din momentul intentării procedurii de executare, toate achitățile dintre debitor și creditor se fac prin intermediul biroului executorului judecătoresc, cu excepția cazului în care aceștia încheie o tranzacție în condițiile art. 62 din Codul de executare (adică o tranzacție în cadrul procedurii de executare, confirmată de executor).

Respectiv, din momentul intentării procedurii de executare, adică din 20.02.2012, orice acțiuni pe marginea procedurii de executare urmau a fi efectuate de către executorul judecătoresc, în prezența și cu acordul acestuia, părțile nu s-au prezentat la conciliere și oarecare tranzacție n-a fost întocmită, în condițiile art. 62 Cod de Executare.

După intentarea procedurii de executare au fost solicitate informații despre bunurile debitorului în toate instituțiile bancare, autoritățile fiscale, Registrul bunurilor imobile, registrul transporturilor etc. Din răspunsurile primite a rezultat lipsa debitorului, ÎM „xxxxx xxxxx” SRL, a bunurilor necesare, urmărirea căreia ar putea duce la executarea documentelor executorii. (Vol.3, f.d. 9, 23,27-41). Iar prin scrisoarea din 24.10.2012 executorul a solicitat ÎM „xxxxx xxxxx” SRL informația despre bunurile de care dispune cu drept de proprietate, soarta recoltei anului 2012 de porumb și floarea soarelui (f.d.83, Vol.3), scrisoarea a fost recepționată cu aviz de recepție (Vol.3, f.d.117), însă careva informații formulate într-un răspuns nu au fost recepționate de către executorul judecătoresc. Astfel și xxxxx xxxxx, reprezentantul părții vătămate a confirmat în ședință, că debitorul nu dispunea de bunuri, ceea ce i-a și determinat să încheie contract de gaj în privința roadei viitoare.

Corect, prin sentință instanța de judecată a constatat, că prin procesul-verbal de sechestrat nr.xxxxx -xxxxx /11 din 31.10.2012 s-a aplicat sechestrat asupra xxxxx kg de semințe de floarea soarelui și xxxxx kg semințe de porumb, recolta anului 2012, ce aparțin în drept de proprietate debitorului și transmise spre păstrare elevatorului, IM „xxxxx -M” SRL, în baza facturilor de expediție (f.d. 84, Vol.3). Ulterior, la data de 12.11.2012, prin procesul-verbal de sechestrat nr.062-xxxxx /12, a fost aplicat sechestrat asupra seminței de

porumb- recolta anului 2012, ce aparțin debitorului ÎM „XXXXX XXXXX ” SRL, cantitatea 26012 kg masa utilă, care au fost ridicate din posesia SRL „XXXXX ” și transmise spre păstrare elevatorului, IM ”XXXXX -M” SRL, or. XXXXX , s.XXXXX .

41. După aceste precizări, cu referire la componența de infracțiune prevăzută de art. 328 alin.(3) lit. d) Cod Penal al RM, potrivit doctrinei dreptului penal urmează a fi relatat că aceasta presupune existența următoarelor elemente constitutive:

1. *Obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute la art. xxxxx alin.(3) lit. d) Cod Penal al RM îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurarea activității de serviciu în sfera publică, care presupune îndeplinirea de către o persoană publică a obligațiilor de serviciu în mod corect, fără excese, cu respectarea intereselor publice, precum și a drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și ale celor juridice.

Victimă a infracțiunii specificate la xxxxx alin.(xxxxx) lit. d) Cod Penal al RM este persoana fizică sau juridică ale cărei drepturi sau interese ocrotite de lege suferă daune în proporții considerabile.

2. *Latura obiectivă* a infracțiunii specificate la xxxxx alin.(xxxxx) lit. d) Cod Penal al RM are următoarea structură:

1) fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiunea de depășire a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege; 2) urmările prejudiciabile, după caz și anume – vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, decesul victimei; daune materiale în proporții mari, față de aceste urmări prejudiciabile , care se află în legătură cauzală cu faptul de depășire a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, făptuitorul manifestă imprudență; 3) legătura cauzală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Cînd ne referim la acțiunea prejudiciabilă de depășire a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, avem în vedere oricare din următoarele patru modalități faptice:

- săvârșirea unei acțiuni care ține de competența unei alte persoane cu funcție de răspundere (ce exemplu, a unei persoane cu funcție de răspundere ierarhic superioare din același sistem departamental ori a unei persoane cu funcție de răspundere din același sistem departamental căreia faptuitorul nu i se supune, ori a unei persoane cu funcție de răspundere din alt sistem departamental) ;

- săvârșirea unei acțiuni care putea fi comisă de către faptuitor numai în prezența unor circumstanțe deosebite, indicate în lege sau într-un alt act normativ;

- săvârșirea unipersonală a unei acțiuni pe care o poate efectua exclusiv un organ colegial;

- săvârșirea unei acțiuni pe care nimeni și în nici un fel de circumstanțe nu este în drept să le săvârșească.

Așadar, specific pentru acțiunea prejudiciabilă de depășire a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege este că făptuitorul comite o acțiune care nu este în competența lui de serviciu sau în competența exclusivă a lui de serviciu, dar este în competența unei alte persoane sau a unui alt organ ori acțiune care nu se află în competența a nici unei persoane sau a nici unui organ. Este adevărat că, la etapa inițială de săvârșire a infracțiunii specificate la xxxxx alin.(xxxxx) lit. d) Cod Penal al RM, punctul de plecare este competența de serviciu a făptuitorului. Or, în mod firesc, pentru depășirea drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, trebuie mai întâi să fie în cadrul acelor limite.

Infracțiunea specificată la art.xxxxx alin.(xxxxx) lit. d) Cod Penal al RM este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul producerii daunelor în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

3. *Latura subiectivă* a infracțiunii se exprimă prin intenție directă sau indirectă.

4. *Subiectul infracțiunii* este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a împlinit vârsta de 16 ani, în plus, subiectul trebuie să aibă calitatea specială de persoană publică.

42. Raționînd prin prisma celor relatate, Colegiul Penal conchide că învinuirea înaintată inculpatului, xxxxx xxxxx , precum că fiind o persoană publică - executor judecătoresc, a săvârșit infracțiunea de depășire a atribuțiilor de serviciu în speță nu s-a probat de către partea acuzării.

43. Ca urmare, notăm că în instanța de apel, procurorii nu au prezentat careva probe noi față de cele cercetate în prima instanță în favoarea confirmării vinovăției inculpatului, xxxxx xxxxx xxxxx , în comiterea infracțiunii prevăzute de art. xxxxx alin.(xxxxx) lit. d) Cod Penal al RM. Așa fiind, instanța de apel reține că în cauza *Mische contra României*, CtEDO a statuat că este interzisă condamnarea în apel, după achitare, fără a se administra probe noi care să răstoarne probatoriul de la fond.

44. În consecință, la cazul dedus judecării, prima instanță a conchis în mod just asupra necesității achitării lui xxxxx xxxxx xxxxx învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. xxxxx alin.(xxxxx) lit. d) Cod Penal al RM, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

45. Astfel, Colegiul Penal reține că instanța de fond a examinat fiecare parte a învinuirii aduse inculpatului, prin prisma probelor cercetate în cadrul ședinței de judecată, cu indicarea concluziilor care se impun.

46. xxxxx xxxxx este învinuit că la 31 octombrie 2012 a sechestrat produse agricole ce aparțineau în drept de proprietate „xxxxx ” SRL, *”transmise benevol în proprietatea creditorului „xxxxx ” SRL, semințe de floarea soarelui în cantitate de xxxxx kg ..., confirmat prin factura fiscală nr.xxxxx din 31.08.2012, precum și semințe de porumb în cantitate de xxxxx kg, ..., fără a înștiința pe creditorul gajist „Imexagro”SRL și debitorul, fără a le trimite exemplarele documentelor de sechestrare, în lipsa probelor privind apartenența mărfii, a întocmit procesul verbal de sechestrare și a aplicat sechestrul pe producția agricolă, care aparține „Imexagro ” SRL și anume asupra 259519 kg semințe de floarea soarelui și xxxxx kg semințe de porumb.”*

47. S-a constatat că, cu o zi de aplicarea sechestrului, adică la data de 30.10.2012, la biroul executorului judecătoresc, xxxxx xxxxx , s-a prezentat administratorul „xxxxx ” SRL, xxxxx xxxxx , și juristul întreprinderii, xxxxx xxxxx , informându-l verbal despre o anumită cantitate de floarea-soarelui și de porumb, care se afla depozitată la elevatorul IM „xxxxx -M” SRL, or. xxxxx , s.xxxxx , care a fost recoltată de pe cîmpurile debitorului, ÎM „xxxxx xxxxx ” SRL, și solicitându-i verbal să aplice sechestrul pe această producție, întrucît debitorul are mai multe datorii și față de alți creditori. Această vizită a fost confirmată însuși de către xxxxx xxxxx , de xxxxx xxxxx , executorul judecătoresc și martorul, xxxxx xxxxx , care este executor judecătoresc și biroul său este alături de al lui xxxxx xxxxx . de la xxxxx xxxxx și de la xxxxx xxxxx , executorul judecătoresc, xxxxx xxxxx , a aflat despre produse de floarea soarelui și porumb, depozitată la elevator, și locul de păstrare. Tot la acea întâlnire, părțile au convenit că a doua zi, la xxxxx octombrie 2012, xxxxx xxxxx va trimite pe managerul regional sud, Ciobanu Igor, care s-a ocupat de recoltarea și depozitarea producției la elevatorul în cauză, pentru a-l însoți pe executorul judecătoresc și a-i arăta marfa.

48. Colegiul Penal observă că instanța de fond a reținut o multitudine de neconcordanțe în declarațiile reprezentantului părții vătămate, xxxxx xxxxx , audiat în repetate rînduri în cadrul dezbaterilor judiciare, precum și în declarațiile martorului, xxxxx xxxxx , însuși, cît și în comparație cu declarațiile lui xxxxx xxxxx . Astfel, xxxxx xxxxx a declarat inițial, că despre sechestrul din 31 octombrie 2012 a aflat abia la data de ”15.01.2013 din încheierea executorului judecătoresc, xxxxx xxxxx , a aflat despre faptul că toată producția agricolă depozitată la xxxxx a fost sechestrată și înstrăinată de către executor”. Tot el, ulterior a recunoscut în ședință, că a primit prin noiembrie-decembrie (a.2012) scrisoare de la executor, despre sechestrarea unor bunuri a SRL „xxxxx xxxxx ”, porumb și floarea-soarelui. Tot el apoi a declarat, că într-adevăr cu o zi înainte de aplicarea acestui sechestrul s-a prezentat împreună cu directorul, xxxxx xxxxx , la biroul executorului judecătoresc, și au discutat despre necesitatea de a merge la s.xxxxx și la Căinari pentru a aplica sechestrul pe porumb”. Totodată xxxxx xxxxx a confirmat că SRL „xxxxx ” a cunoscut despre faptul că executorul se duce la xxxxx . Directorul a delegat un reprezentant pentru a-i arăta executorului unde se află elevatorul din xxxxx , dar fără împuterniciri de a semna procesul verbal de sechestrul.

49. Din considerentele enunțate, declarațiile reprezentantului părții vătămate, xxxxx Oleg, precum că SRL „xxxxx ” nu a cunoscut despre procedura de sechestrare din data de 31 octombrie 2012 de către instanța de judecată le apreciază critic, întrucît sunt contradictorii, acesta indicînd la mai multe date calendaristice, la care, chipurile ar fi aflat despre aplicarea sechestrului: mai întîi data de 15.01.2013; apoi data recepționării scrisorii executorului judecătoresc din 07.12.2012, iar în cele din urmă înainte de aplicarea sechestrului.

50. În consecință instanța apreciază critic și declarațiile martorului, xxxxx xxxxx , care fiind audiat prima dată în ședința de judecată, a declarat, că SRL „xxxxx ” nu a fost preîntîmpinată de acest sechestrul și nu au fost preîntîmpinați nici de conducerea elevatorului, suplimentar în susținerea celor enunțate instanța reține că tot el a declarat atunci, că „Personal nu-l cunoaște pe directorul elevatorului. Nu l-a sunat. Nu l-a trimis pe xxxxx xxxxx , împreună cu executorul judecătoresc, xxxxx xxxxx , la elevator.” Fiind audiat suplimentar, martorul a declarat, că nu-și amintește dacă înaintea aplicării sechestrului a fost la biroul executorului judecătoresc. A mai declarat că ”a dat indicații lui xxxxx xxxxx , pe atunci angajatul său, de a se deplasa la elevator pentru a-i arăta executorului judecătoresc localizarea elevatorului”. A mai adăugat că „executorul s-a adresat că are nevoie să meargă la elevator, fără nici un scop, și l-a rugat să-i permită unui angajat să-i arate locația”. Instanța apreciază critic declarațiile martorului, xxxxx xxxxx , care inițial a negat că ar fi dat indicații subalternului său, xxxxx xxxxx , de a-l însoți pe executorul judecătoresc. Or, xxxxx xxxxx a confirmat, că astfel de indicații au fost date anume lui xxxxx xxxxx , și anume pentru efectuarea procedurii de sechestrul, „dar fără împuterniciri de a semna procesul verbal de sechestrul”, circumstanțe care demonstrează încă o dată că reprezentanții SRL „xxxxx ” cunoșteau despre procedura de aplicare a sechestrului.

51. Faptul că SRL „xxxxx ” a cunoscut despre aplicarea sechestrului s-a confirmat în ședință și de către martorul, xxxxx xxxxx , care a declarat, că „xxxxx xxxxx i-a dat indicații” să meargă la biroul executorului judecătoresc, xxxxx xxxxx , pentru a-i arăta elevatorul din xxxxx . A mai confirmat martorul, că ”directorul elevatorului a ieșit în ogradă și i-a spus că se sechestrează producția SRL „xxxxx ” și i-a spus să anunțe conducerea”, la ce martorul i-a răspuns că „conducerea este la curent cu sechestrul, era vorba despre floarea soarelui și porumb.” Respectiv fiind audiat repetat în cadrul instanței de apel xxxxx xxxxx a confirmat că s-a deplasat împreună cu xxxxx xxxxx la elevator, fiind împuternicit de către xxxxx xxxxx , totodată din explicația lui xxxxx Igor și anume „nu l-a informat pe xxxxx xxxxx despre sechestrul” rezultă cu certitudine că acesta cunoștea despre procedura de aplicare a sechestrului.

52. Martorul, xxxxx xxxxx , a declarat că a făcut practica la biroul executorului judecătoresc xxxxx xxxxx , în toamna anului 2012. Nu-și amintește data concretă, la care l-a însoțit pe xxxxx xxxxx la o procedură de sechestrul. La fața locului s-au întâlnit cu un domn în uniformă militară, a înțeles că era directorul depozitului. S-au urcat sus la etajul doi, acolo era o doamnă, au semnat acolo niște procese-verbale după care au coborât, au urcat în mașină, au venit înapoi în aceeași componență. Din câte își amintește era vorba de aplicarea unui sechestrul pe niște produse agricole. Pe drum spre depozit, precum și în drum spre întoarcere, a fost discuții despre sechestrul.

53. Faptul că SRL „xxxxx ” a cunoscut despre aplicarea sechestrului s-a confirmat în ședință și de către martorul, xxxxx xxxxx , care a fost audiat de două ori în ședință și a declarat, că „Nu își amintește cine xxxxx , xxxxx xxxxx sau xxxxx xxxxx de la SRL „xxxxx ” i-a telefonat și i-a spus că se vor prezenta subalternii împreună cu executorul și vor aplica sechestrul, și să nu se sperie pentru că este vorba de o procedură simplă. Ca urmare a sunetului i s-a explicat că pe marfa aflată la păstrare se va aplica sechestrul. I s-a mai explicat că marfa de porumb nu este integrală și atunci când va fi adusă se va mai aplica un sechestrul. I s-a comunicat că se va aplica sechestrul pe marfa SRL „xxxxx ” aflată la păstrare la elevator.” Martorul a mai declarat că ține minte că de către conducerea SRL „xxxxx ” acesta a fost telefonat de două ori pentru a fi preîntîmpinat că se va aplica sechestrul. A doua oară este vorba de sechestrul aplicat de executorul, xxxxx .

54. Totodată, se atestă că declarațiile martorului, xxxxx xxxxx , audiate în cadrul ședinței de judecată coroborează cu declarațiile sale date la etapa urmăririi penale și care pot fi puse la baza sentinței de achitare, în care xxxxx xxxxx a expus, că la xxxxx xxxxx xxxxx , în prima jumătate a zilei a fost telefonat de către directorul SRL „xxxxx ”, xxxxx xxxxx , care i-a spus că la elevator se va prezenta executorul judecătoresc, nu i-a spus numele lui, care va aplica sechestrul pe toată marfa aflată la păstrarea lor, adică floarea soarelui și porumb”, după masă s-a prezentat la elevator executorul, xxxxx xxxxx , cu trei persoane, unul dintre care era xxxxx xxxxx , reprezentantul SRL „xxxxx ”. „După aceasta SRL „xxxxx ” a mai adus la depozitare xxxxx kg porumb, și xxxxx xxxxx a comunicat că va veni executorul și va pune sechestrul și pe marfa respectivă, ultimul i-a comunicat că știe despre aplicarea sechestrului și nu este un motiv de îngrijorare”. (proces-verbal de audiere din 13 decembrie 2013, Vol.3, f.d. 180-182). Fiind audiat repetat în instanța de apel xxxxx xxxxx a reiterat cele declarate în primă instanță. Totodată în mod justificat prima instanță a reținut, că acest martor, fiind audiat la etapa urmăririi penale, când evenimentele și memoria erau mai proaspete în raport cu evenimentele, el a declarat, că a fost sunat anume de directorul SRL „xxxxx ”, xxxxx xxxxx , declarații pe care le-a susținut pe toată perioada examinării cauzei.

55. În concluzie, instanța de judecată a constatat, că anume SRL „xxxxx ” a solicitat aplicarea sechestrului din 31 octombrie 2012 asupra întregului lot de producție agricolă de floarea soarelui și porumb, care era depozitată la elevatorul IM „xxxxx -M” SRL, or. xxxxx , s. xxxxx ; anume SRL „xxxxx ” au comunicat executorului judecătoresc despre lotul de producție, locația depozitării acesteia, a dat indicații colaboratorului, xxxxx xxxxx de a însoți pe executor la xxxxx , fără împuternicirea de a semna procesul-verbal de sechestrul, SRL „xxxxx ” a anunțat directorul elevatorului despre sosirea executorului judecătoresc și aplicarea sechestrului pe toată producția ce era la păstrare la elevator: floarea soarelui și porumb, costatarea care rezultă din materialele cauzei. Totodată în raport cu cele enunțate faptul că SRL „xxxxx ” nu a știut despre aplicarea sechestrului din 31 octombrie 2012 nu și-a găsit confirmare în ședința de judecată, or, cu certitudine s-a constatat de către prima instanță că atât reprezentantul părții vătămate, xxxxx xxxxx , juristul, xxxxx xxxxx , dar și xxxxx xxxxx – angajat al SRL „xxxxx ” în calitate de agent de vânzări anume pe acel sector, cunoșteau despre aplicarea sechestrului efectuat la data de 31 octombrie 2012. Pe cale de consecință colegiul respinge ca neîntemeiată alegația apelantului reprezentantul părții vătămate, SRL „xxxxx ”, xxxxx xxxxx , precum că SRL „xxxxx ” nu a cunoscut despre procedura de sechestrul intentată.

56. Totodată, instanța de fond a stabilit că relevant pentru examinarea cauzei este și faptul că la o altă procedură de sechestrul, cea din data de 12.11.2012 asupra unui lot de producție de porumb în cantitate de 26xxxxx 012 kg, stocată la elevatorul din s. xxxxx , și care aparținea ÎM „xxxxx xxxxx ” SRL, executorul judecătoresc a aflat de asemenea de la SRL „, Imexagro” despre locul păstrării, a fost însoțit de colaboratorii SRL „xxxxx ”, xxxxx xxxxx , și xxxxx xxxxx , care i-au arătat calea spre elevator și producția asupra căreia era necesar de întreprins acțiuni de executare, marfa fiind ulterior transportată la elevatorul din Căinari. Aceasta denotă de asemenea, coordonarea acțiunilor executorului judecătoresc și a SRL „xxxxx ” sub aspectul indicarea asupra producției debitorului, locația acesteia, coordonarea acțiunilor de aplicare a sechestrului, trimiterea de către SRL „xxxxx ” a angajaților săi, xxxxx xxxxx , și xxxxx xxxxx , de a participa la acțiunile de executare. Instanța de apel, reține că acuzatorul de stat a invocat că vinovăția lui xxxxx xxxxx se confirmă și prin faptul că ultimul nu a expediat în adresa debitorului, SRL „xxxxx xxxxx ”, exemplarele documentelor de sechestrul. Astfel, din materialele cauzei și anume (Vol.3, f.d. 118) se atestă, că la data de 01.11.12 (a doua zi), a fost expediat cu aviz de recepție în adresa debitorului, anume Procesul-verbal de sechestrul nr. 062-682/11. Iar în ședința de judecată inculpatul a explicat motivul, de ce nu a expediat către SRL „xxxxx ” procesul-verbal de sechestrul, și anume că bazându-se pe încrederea reciprocă de conlucrare între aceștea, s-au înțeles cu conducerea SRL „xxxxx ” ca a doua zi să se prezinte la biroul executorului pentru a semna actul și a primi o copie, însă n-a mai venit, mai mult ca atât că SRL „xxxxx ” a desemnat un reprezentant al său la efectuarea procedurii de sechestrul în persoana lui xxxxx xxxxx însă în mod constient nu i-a eliberat procură de reprezentare

57. Potrivit rechizitoriului, xxxxx xxxxx este învinuit că: *"totodată, la aplicarea sechestrului menționat, nu a indicat valoarea bunurilor sechestrate contrar prevederilor art.art.118 alin.(2), și 25 alin.(5) din Codul de Executare.*

58. La acest capitol se reține că potrivit prevederilor legale invocate, executorul judecătoresc la întocmirea procesului-verbal de sechestrul valoarea bunurilor *se indică pe cât este posibil*", iar dacă evaluarea bunurilor este dificilă, executorul va antrena în evaluare un evaluator în domeniu, prevedere ce este prevăzută de 117 alin.2) Cod de Executare.

59. În instanța de apel dar și în primă instanță, a explicat că marfa este una specifică și prețul depinde de calitate, de soi, alte aspecte, el, nefiind un specialist în domeniu a apelat la serviciile unui evaluator pentru a stabili prețul. Astfel, conform raportului privind evaluarea cu numărul xxxxx din 29.11.2012 a Camerei de Comerț și Industrie a stabilit că prețul mediu pentru 1 kg de floarea soarelui este de 6,87 lei, iar pentru xxxxx kg de porumb este de 3,73 lei (Vol.3, f.d. 87-95). Anume la acest preț a fost transmisă această producție la realizare prin magazinul de consignație în scopul executării silite a actelor judecătorești, fapt ce se constată din pct.1.2 din contractul semnat cu SRL „xxxxx ” nr.1-062/12 din 07.12.2012. Prin urmare, prin prisma art. 118 alin.(2), coroborate cu art. 117 alin.2) Cod de Executare, acțiunile inculpatului, în opinia instanței, au fost perfect legale.

60. În plus se constată că pe facturi nu era indicat prețul ci doar cantitatea mărfii, astfel că executorul judecătoresc a fost în imposibilitate de a stabili prețul mărfurilor, el fiind indicat ulterior în raportul de evaluare a produselor cerealiere și stabilit în final de către Camera de Comerț și Industrie. În concluzie omisiunea invocată de apelanți, cu referire la prețul mărfii este una nemotivată și neargumentată, respectiv consideră neavenite argumentele apelanților la acest capitol.

61. Totodată învinuirea adusă lui xxxxx xxxxx potrivit căreia *„la 31 octombrie 2012, cu toate că între „xxxxx ” SRL și SRL „xxxxx xxxxx ” la 12.06.2012 a fost încheiat contractul de gaj, iar la 31.08.2012 în scopul stingerii datoriei, ultimul, a transmis benevol în proprietatea creditorului „xxxxx ” SRL, semințe de floarea soarelui în cantitate de xxxxx kg în valoare totală de xxxxx ,35 lei, confirmat prin factura fiscală nr. FB xxxxx din 31.08.2012, precum și semințe de porumb în cantitate de xxxxx kg, depozitate de către ultimul la „xxxxx -M” SRL - xxxxx r-ul xxxxx or.xxxxx , conform contractului de depozit, depășind intenționat limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, a aplicat sechestrul pe producția agricolă care aparține „xxxxx ” SRL, și anume asupra xxxxx kg semințe de floarea soarelui și xxxxx kg semințe de porumb...”* nu și-a găsit confirmare deoarece din probele administrate la materialele cauzei nu s-a constatat că SRL „xxxxx ” a fost proprietarul producției agricole și anume xxxxx kg semințe de floarea soarelui și xxxxx kg semințe de porumb și nici nu putea fi proprietarul acesteia, din următoarele considerente.

62. Această constatare este fundamentată pe următoarele argumente. Potrivit art. 40 alin.(1) Cod de Executare, și încheierii de intentare a procedurii de executare din 06.02.2012, toate achitățile dintre debitor și creditor se fac prin intermediul biroului executorului judecătoresc. Excepția ce se referă la tranzacția în condițiile art. 62 Cod de Executare, instanța a constatat că n-a avut loc. Norma în cauză are menirea să protejeze în mod egal toți creditorii (cînd sunt mai mulți) unui singur debitor.

63. Instanța de fond, prevalîndu-se de normele legale, corect a constatat că, contrar acestei interdicții legale, debitorul, ÎM „xxxxx xxxxx ” SRL, și SRL „xxxxx ” (unul dintre cei patru creditori), au încheiat contractul de gaj nr.179858 din data de 12 iunie 2012, pe recolta anului 2012 (roada viitoare). Contractul a fost înregistrat în Registrul gajului, nr.xxxxx , notarul public, xxxxx xxxxx (Vol.3, f.d.52-53).

64. Fiind audiat în ședința de judecată, inculpatul a declarat, că SRL „xxxxx ” nu l-a informat în prealabil despre contractul de gaj încheiat,decît la data de 27.12.12, cînd a primit demersul de ridicare a sechestrului de pe floarea soarelui. În ședința de judecată reprezentantul părții vătămate, xxxxx xxxxx , a confirmat, că n-a informat în mod oficial (scris), printr-un răspuns semnat și ștampilat executorul judecătoresc despre contractul de gaj nr.xxxxx din data de xxxxx iunie 2012, însă l-a informat în mod verbal, fapt ce nu-l poate demonstra. Nici martorul, xxxxx xxxxx , nu l-a informat pe executor despre gaj (aceasta rezultă din declarațiile martorului), acțiuni care demonstrează reaua credință a reprezentanților SRL „xxxxx ”.

65. În conformitate cu prevederile art. 487 Cod Civil, în coroborare cu art.61 al Legii nr.449 din 30.07.2011 cu privire la gaj (în vigoare la data producerii faptelor), *creditorul gajist poate exercita următoarele drepturi de gaj: să vîndă el însuși bunurile gajate, să le vîndă sub controlul instanței de judecată și să le ia în posesiune spre a le administra. (de reținut, că art. 61 al Legii nr.449 din 30.07.2011 a căpătat o altă redacție prin Legea nr.173 din 25.07.2014, MO 2014, nr.231-237, art. 531). Iar art. xxxxx alin.(1) Cod Civil reglementează procedura de vînzare de către creditorul gajist a bunului gajat, astfel că după ce a obținut în posesiune bunul gajat, creditorul gajist este îndreptățit, dacă a depus la registru un preaviz în modul prevăzut la art.488 alin(2), să procedeze la vînzarea, prin negocieri directe, prin tender sau prin licitație publică, a bunului gajat. Totodată, potrivit art. 13 alin.(7) al Legii nr.449 din 30.07.2011 cu privire la gaj, este nulă clauza prin care creditorul gajist devine proprietarul obiectului gajului în cazul neexecutării sau executării necorespunzătoare a obligației garantate prin gaj. De reținut, că instanța de judecată din oficiu a invocat nulitatea absolută din oficiu, potrivit art. 217 alin.(1) Cod Civil, conform căruia nulitatea absolută instanța de judecată o invocă din oficiu.*

60. Pentru celor invocate supra, legea în vigoare la momentul săvârșirii acțiunilor invocate nu permitea transmiterea în proprietatea creditorului gajist a bunurilor gajate, prin urmare fapt că inculpatul a aplicat sechestrul pe bunurile SRL „xxxxx”, și anume bunurile care au fost transmise de către debitorul gajist, este lipsit de temei legal care de fapt și de drept nu s-a confirmat în urma examinării cauzei.

67. Astfel că instanța a constatat cu certitudine, că SRL „xxxxx” contrar art. 40 alin.(1) Cod de Executare, nu a informat executorul judecătoresc, xxxxx xxxxx, despre contractul de gaj, nici despre „acordul” verbal dintre creditorul gajist, și debitorul gajist despre stingerea parțială a datoriei, prin compensare, care la rândul său este nulă absolut, prin prisma art. 13 alin.(7) al Legii nr.449 din 30.07.2011. Reprezentanții SRL „xxxxx” trebuiau să informeze executorul judecătoresc despre această operațiune de „compensare”, întrucât, cum declara xxxxx xxxxx, a fost stinsă o parte din datoria curentă și o parte din datoria conform titlului de executare, iar executorului judecătoresc trebuia să i se prezinte un calcul elementar, din care să poată deduce suma corespunzătoare, cu care s-a stins „o parte din datoria conform titlului de executare”. Executorul trebuia informat, cu cât „s-a redus” datoria în baza celui titlu executoriu, care era în procedură de executare, pentru a determina volumul acțiunilor de executare, necesare de întreprins ulterior.

68. Fără echivoc, reprezentantul SRL „xxxxx”, xxxxx xxxxx, a comunicat în primă instanță că prin transmiterea de către SRL „xxxxx xxxxx” a mărfii a avut loc o stingere parțială prin compensare a datoriei. Nu a informat executorul despre stingerea parțială a datoriei, deși conform Codului de Executare, trebuia informat. Executorul nu avea de unde să cunoască despre stingerea parțială a datoriei. Cunoaște că din momentul intentării procedurii de executare orice achitare trebuie să aibă loc prin intermediul executorului. A fost stinsă o parte din datoria curentă și o parte din datoria conform titlului de executare. Factura fiscală din 31.08.2012 are la bază contractul de gaj”. Fapt care nu a fost adus la cunoștința executorului judecătoresc, xxxxx xxxxx.

69. Tot la acest compartiment, urmează să remarcăm că, nici de jure și nici de facto SRL „xxxxx” nu a obținut dreptul de proprietate asupra producției agricole și anume 259 519 kg semințe de floarea soarelui și xxxxx kg semințe de porumb. Mai mult ca atât din materialele cauzei nu rezultă trecerea dreptului de proprietate asupra xxxxx kg semințe de floarea soarelui și xxxxx kg semințe de porumb de la ÎM „xxxxx xxxxx” SRL către SRL „xxxxx”, în contul executării obligațiilor garantate prin contractul de gaj. Conform art.43 al Legii cu privire la gaj, în urma încetării gajului, informația despre gaj urmează a fi radiată din Registrul gajului în baza avizului de radiere emis de către creditorul gajist. Însă, pînă la momentul adoptării sentinței instanței n-au fost prezentate probe, care să demonstreze că în Registrul gajului s-a făcut înscrierea privind stingerea obligației garantată prin gaj. Cu atât mai mult, stingerea obligațiilor colaterale și executarea drepturilor de creanță ar trebui să se reflecte corespunzător în contabilitatea debitorului cât și a creditorului, iar proprietatea primită trebuie să se reflecte la balanța creditorului. Însă la materialele cauzei lipsesc orice probe în acest sens (act de verificare reciprocă, acte contabile).

70. S-a constatat cu certitudine că între părți n-a fost întocmit un acord cu privire la transferul dreptului de proprietate asupra produselor agricole, iar acordul verbal despre compensare e lovit de nulitate absolută; în Registrul gajului nu s-a făcut mențiune despre stingerea obligației garantate prin gaj; întrucât (potrivit declarațiilor lui xxxxx xxxxx), prin așa-zisa compensare, a fost stinsă o parte din datoria curentă și o parte din datoria conform titlului de executare, nu s-a prezentat executorului judecătoresc calculul datoriei la contractul a cărui asigurare este garantată prin gaj; nu s-a reflectat în actele contabile faptul stingerii obligațiilor garantate, iar la balanța creditorului nu este reflectată primirea în proprietate a bunului. Prin urmare, dreptul de proprietate asupra xxxxx kg semințe de floarea soarelui și xxxxx kg semințe de porumb nici de facto n-a trecut de la ÎM „xxxxx xxxxx” SRL către SRL „xxxxx”.

71. Mai mult ca atât cele invocate supra sunt susținute de faptul inexistenței în factura fiscală din 31.08.2012 nu este indicată cantitatea de 105758 kg de semințe de porumb, ceea ce face ca în această privință învinuirea este una neclară și echivocă.

72. Astfel, învinuirea face trimitere la factura fiscală FB 0703533 din 31.08.2012 ca singur document care face dovada trecerii dreptului de proprietate de la ÎM „xxxxx xxxxx” SRL către SRL „xxxxx” xxxxx kg semințe de floarea soarelui la preț de 1 998 296,30 lei (Vol.1, f.d. 19).

73. Cu referire la această probă, urmează de accentuat că în materialele cauzei lipsește originalul facturii indicate, iar inculpatul, xxxxx xxxxx, a declarat instanței, că o copie a facturii în cauză nu i-a fost prezentată, decît în cadrul dosarului penal. Din declarațiile reprezentantului părții vătămate rezultă, că factura fiscală prenotată (copia) a fost anexată la demersul SRL „Imexagro” din 17.12.2012, împreună cu alte probe, prin care s-a solicitat ridicarea sechestrului de pe floarea soarelui, însă inculpatul susține că n-a fost anexată. Mai mult, instanța reține, că tot din declarațiile lui xxxxx xxxxx, în ședința de judecată, acesta a comunicat instanței că „factura fiscală a fost prezentată executorului după vânzarea mărfii”. Verificînd copia întregii proceduri de executare, (Vol.3, f.d.2-131), instanța a constatat, că nu se regăsește o copie a acestei facturi în procedura de executare. Mai mult, procedura de executare a fost cercetată în original de către organul de urmărire penală, filă cu filă, prin Proces-verbal de examinare a obiectului din 21.02.2014 (Vol.3, f.d. 146), și instanța constată, că nu figurează acesastă copie în actul procesual menționat. Prin urmare, avînd în vedere și scrisoarea din 2xxxxx a executorului judecătoresc ca reacție imediată la demersul SRL „xxxxx” din 17.12.2012, în care se indică, că unele anexe indicate în demers lipsesc, instanța consideră nedemonstrat faptul, că SRL „xxxxx” ar fi prezentat executorului judecătoresc copia facturii fiscale nr. FB xxxxx din 31.08.2012, potrivit principiului că toate dubiile urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului. Factura fiscală nr. FB xxxxx din 31.08.2012 în sensul ei de document fiscal ar trebui să confirme faptul că la data de 31 august 2012, Buzdugan Marcel, reprezentant prin procură din partea ÎM „xxxxx xxxxx” SRL a transmis cantitatea de xxxxx kg semințe de floarea soarelui, reprezentantului SRL „xxxxx”, contabilului șef, xxxxx. În factură este indicată data eliberării:

31 august 2012; data livrării: 31 august 2012. Dacă aceste date calendaristice corespund realității, în acest caz apare întrebarea, unde a depozitat SRL „xxxxx” cantitatea de xxxxx kg semințe de floarea soarelui la data de 31.08.2012.

74. În contextul celor enunțate, facturile de expediție anexate a materialele cauzei (Vol.1, f.d.17-45), confirmă că floarea soarelui a fost recoltată de pe câmpuri din s.xxxxx și transportată cu camioanele direct la elevatorul „xxxxx -M” SRL din r-ul xxxxx, or. xxxxx. Circumstanțe confirmate de martorul, xxxxx xxxxx, dar și xxxxx xxxxx, ultimul care a declarat, că personal s-a ocupat de colectarea și depozitarea la elevator a roadei de pe terenurile „xxxxx xxxxx” SRL. Facturile de expediție au fost întocmite în perioada 11.09.2012 până la 15.09.2012, iar conform facturilor, s-a transportat cantitatea de 271 740 kg semințe de floarea soarelui. Deci, conform facturilor de expediție, în perioada: 11.09.2012- 15.09.2012, recolta de floarea soarelui de pe câmp deodată se depozita la elevator. Prevederile legale stabilesc că data eliberării facturii fiscale urmează a fi data la care începe transportul mărfii livrate. Reieșind din datele cauzei instanța de fond corect a statuat că factura fiscală a fost eliberată contrar normei citate, nu la data începerii transportului mărfii, 11.09.2012, dar la o dată anterioară- 31 august 2012, fapt inadmisibil. Or, din momentul eliberării facturii fiscale și până la transmiterea dreptului de proprietate asupra recoltei neculese, care este în creștere pe câmp, nu este posibil să existe o asemenea discrepanță în sensul că este pusă la îndoială ca să fie emisă o factură fiscală asupra unui bun – produs cerealier care nici nu este recoltat, fiind indicată cantitatea exactă, deoarece înainte de data colectării (prin separarea de pământ), roada nu primește caracteristici care permit identificarea (la caz, prin cântărire); 2) Cum a fost indicată în factura fiscală din 31 august 2012 exact aceiași cantitate de semințe de floarea soarelui, care a fost indicată în procesul verbal de sechestrul din 31 octombrie 2012 (peste două luni de zile). Mai mult, această cantitate, indicată în factura din 31 august 2012, diferă de cantitatea real transportată (masa fizică) deja în septembrie de pe câmpurile „Schmidt Agroteh” SRL, care era de 271 740 kg, conform facturilor de expediție. Ceea ce explică aceste circumstanțe este că factura fiscală datată cu 31 august 2012, de fapt n-a fost întocmită la 31 august 2012, ci la o dată ulterioară, imposibil de identificat în cadrul acestui proces. Concluzia instanței rezultă, pe lângă cele expuse supra, și din următoarele probe.

75. În ședința de judecată martorul, xxxxx xxxxx, a declarat, că „la momentul recoltării el scria factura de expediție pentru fiecare camion încărcat”. Iar fiind audiat la etapa urmăririi penale, acest martor a declarat, că „personal a participat la recoltarea producției de floarea soarelui și porumb în vara anului 2012 de pe câmpurile „xxxxx xxxxx” SRL, de mine personal s-au întocmit facturi de expediție..., dar știam că ulterior „xxxxx xxxxx” SRL urma să întocmească factura fiscală, ulterior nu am mai intervenit” (Vol.3, f.d. 153).

76. În concluzie, referitor la factura nr. FB xxxxx din xxxxx, instanța a stabilit circumstanțe incerte care nu poate fi elucidate dar și contradicții în declarațiile reprezentantului părții vătămate, xxxxx xxxxx, probe care în mod evident nu urmează a fi puse la baza unei sentințe de condamnare or, astfel ar fi încălcat dreptul la un proces echitabil.

77. Mai mult ca atât instanța reține, că cantitatea de xxxxx kg semințe de porumb nici nu figura în factura fiscală nr. din 31.08.2012, deci n-a „trecut în proprietatea” SRL „FB xxxxx”, învinuirea în această parte fiind totalmente eronată și nefondată.

78. Din scrisorile nr.26-08/2-12/1-6875/9663 din 20.11.2015 și nr.26-5/1-08/691 din 11.12.2015 Șefului adjunct al IFPS E.xxxxx, rezultă că furnizorul „xxxxx” SRL nu a fost obligat de a înregistra în Registrul general electronic al facturilor fiscale factura fiscală nr. FB xxxxx din 31.08.2012, întrucât, conform art.118/1 Codul Fiscal, nu era un fapt obligatoriu, ulterior după modificările înregistrate din 01.07.2012, urmau a fi înregistrate în Registru, în cazul în care totalul valorii impozabile cu TVA depășește suma de xxxxx lei, doar subiecții deserviți de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, de Inspectoratul fiscal de stat pe mun.Chișinău, pe mun.xxxxx și de Direcția administrării fiscale Comrat din cadrul Inspectoratul fiscal de stat pe unitatea teritorială autonomă xxxxx (Vol.4, f.d. 99, 105). Deci furnizorul „xxxxx xxxxx” SRL, cu adresa juridică în raionul xxxxx, nu cădea sub incidența acestei obligațiuni, la data de 31.08.2012..

79. Totodată, din textul acestor scrisori instanța constată, că în declarațiile TVA (anexă) în privința facturii s-au efectuat schimbări (manipulări) astfel, că SRL „xxxxx”, în temeiul art. 188 alin.(2) Cod Fiscal, la data de 15.01.2013 a prezentat dare de seamă fiscală corectată forma TVA xxxxx (anexa facturilor TVA primite) pentru perioada fiscală luna august 2012, ceea ce a dus la anularea dării de seamă fiscale inițiale integral din 28.09.2012 (f.d. 105). Iată de ce la răspunsul nr.xxxxx -08/2-12/1-xxxxx /9663 din 20.11.2015, în Informația privind facturile fiscale reflectate în anexa la xxxxx TVA (06) Forma FACT, în dreptul facturii fiscale nr. FB xxxxx din 31.08.2012, este mențiunea „anulat”.

80. Instanța reține, că reprezentantul părții vătămate, xxxxx xxxxx, n-a oferit instanței explicații privind temeiul și necesitatea efectuării acestor modificări, și care au fost greșelile ce au condiționat corectarea dării de seamă. Întemeiată este și constatarea instanței învinuirea este confuză și neclară și sub următorul aspect. Pe de o parte, executorul judecătoresc este pus sub învinuire precum că a sechestrat produse agricole ce aparțineau în proprietate SRL „xxxxx” (atât floarea soarelui, cât și porumb), iar pe altă parte, este învinuit că a ignorat cerințele art.100 alin.(1) Codul de Executare, „fără a înștiința pe creditorul gajist, SRL „xxxxx” (în vederea prezentării calculului datoriei la contractul a cărui asigurare este garantată prin gaj, așa cum rezultă din norma enunțată). Confuzia este generată de aceea, că organul de urmărire penală a atribuit SRL „xxxxx” atât statut de „proprietar”, cât și de „creditor gajist” în același timp, în raport cu unele și aceleași bunuri, fapt inadmisibil din punct de vedere a dreptului civil. Corespunzător, „xxxxx” SRL la fel nu putea întruni dubla calitate: de debitor gajist (adică încă proprietar), și pe cea de „fost proprietar”.

81. Deși inculpatul este învinuit de depășirea intenționată a limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, încălcând

prevederile art. 8, lit a) a Legii privind executorii judecătorești nr. 113 din 17.06.2010 care prevede că ..., ignorând cerințele art. 100 alin. (1) din Codul de Executare, „bunurile gajate pot fi urmărite de executorul judecătoresc în cazul în care debitorul nu dispune de alte bunuri sau bunurile lui nu sînt suficiente pentru a acoperi întreaga sumă urmărită, în asemenea cazuri, executorul judecătoresc înștiințează creditorul gajist, care va prezenta calculul datoriei la contractul a cărui asigurare este garantată prin gaj”, fără a înștiința pe creditorul gajist „xxxxx ” SRL și debitorul,”

82. În instanță s-a constatat cu certitudine că debitorul, „xxxxx xxxxx ” SRL, nu dispunea de alte bunuri sau bunurile lui nu erau suficiente pentru a acoperi întreaga sumă urmărită, avînd în vedere că valoarea tuturor titlurilor executorii, aflate în procedura de executare. Astfel, executorul judecătoresc urmează să determine valoarea bunului gajat și să deducă valoarea creanței creditorului gajist, iar suma rămasă (dacă rămîne excedent), de a o repartiza altor creditori chirografari sau a o restitui debitorului gajist. Însă, la caz, după cum s-a constatat, valoarea producției gajate, sechestrate prin procesul verbal de sechestru din 31 octombrie 2012, nu doar că n-a acoperit integral creanța SRL „xxxxx ” către debitor, dar a fost insuficientă pentru a stinge această creanță, prin urmare, surplus de mijloace financiare nu s-a constatat. Circumstanțe din care rezultă că învinuirea acuzatorului de stat precum că nu a fost respectat art. 100 alin. (1) Codul de Executare, este neîtemeiată.

83. Totodată se reține că învinuirea formulată în privința lui xxxxx xxxxx se referă la doar la xxxxx kg semințe de floarea soarelui și xxxxx kg semințe de porumb, sechestrate prin proces verbal de sechestru din 31 octombrie 2012, nu și la alte cantități de semințe de porumb. Sub acest aspect la distribuirea sumelor între creditori, executorul judecătoresc a ținut cont de faptul, că SRL „xxxxx ” are calitatea de creditor gajist, și în temeiul art. 100 alin.(1) Cod de executare, a distribuit către SRL ” xxxxx ” suma de xxxxx lei anume către acest creditor gajist.

84. Cealaltă cantitate de porumb sechestrată prin procesul verbal de sechestru din 12.11.2012, și anume xxxxx kg masă utilă, vîndută la preț de xxxxx ,80 lei și care a fost distribuită IFS xxxxx , nu constituie obiectul învinuirii în prezenta cauză penală, deci, instanța nu se va expune asupra acesteia.

85. Relevant este faptul, că din conținutul probelor acuzării și anume Hotărîrea Judecătorei xxxxx , mun.Chișinău din xxxxx aprilie 2013, precum și Decizia Curții de Apel din 26 septembrie 2013, nu se face distincție între aceste cantități de produse agricole, dîndu-se o apreciere per ansamblu (tuturor la un loc) precum că n-a fost respectat art. 100 Cod de Executare, circumstanțe care însă nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare deoarece probele trebuie să fie certe, dubiu care urmează a fi apreciat în favoarea inculpatului.

86. Totodată se atestă că deși SRL „xxxxx ” prin demersul nr.66 din 17.12.2012, a solicitat a fi distribuite sumele obținute în urma realizării semințelor de porumb sechestrate, în conformitate cu art.100 Cod de Executare, însă nu a prezentat calculul datoriei la contractul a cărui asigurare este garantată prin gaj. Cu toate acestea, chiar și în lipsa calculului, sumele obținute în urma realizării xxxxx tone semințele de porumb și xxxxx tone semințe de floarea soarelui au fost distribuite în strictă conformitate cu prevederile art. 100 alin.(1) Cod de Executare.

87. Cu referire la faptul că la primirea de către executorul judecătoresc, xxxxx xxxxx , a demersurilor creditorului privind ridicarea sechestrului, știind cu certitudine că bunurile sechestrate nu aparțineau debitorului, ÎM „xxxxx xxxxx ”, fiind ilegal sechestrate, și aparțin cu dreptul de proprietate creditorului, „xxxxx ” SRL, încălcînd prevederile art. 125 din Codul de Executare conform căruia a încheiat un contract privind prestarea serviciilor de vînzare în comision nr. 1-xxxxx /12 cu „xxxxx ” SRL, ignorînd principiul disponibilității reglementat de art.4 din Codul de Executare, fără a da posibilitatea părților de a alege modalitatea de înrînare, instanța în mod justificat această învinuire ca fiind una care nu și-a găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești, fiind și confuză și neclară.

88. Acțiunile executorului judecătoresc se consideră conforme, or, la data de 07.12.2012, executorul judecătoresc, xxxxx xxxxx , încă nu primise spre examinare demersul creditorului privind ridicarea sechestrului, or, însuși demersul nr.66 este datat cu 17.12.2012 (Vol.3, f.d. 100), iar executorul l-a recepționat la 27.12.2012, așa cum rezultă din scrisoarea executorului nr.79 din 28.12.2012 (Vol.3, f.d. 101). Deci, la data de 07.12.2012 executorul judecătoresc n-a primit la examinare demersul SRL „xxxxx ”. Respectiv la data de 07.12.2012 executorul judecătoresc „nu a știut cu certitudine că bunurile sechestrate nu aparțineau debitorului, ÎM „xxxxx xxxxx ”, și că sunt ilegal sechestrate, și aparțin cu dreptul de proprietate creditorului „xxxxx ” xxxxx ”, așa cum este învinuit.

89. Concomitent, urmează a se reține, că SRL „xxxxx ”, deși cunoștea și participa în acțiunile privind sechestrarea produselor agricole la data de xxxxx octombrie xxxxx și la 12.11.2012, s-a adresat cu demersul nr.66 abia la data de 17.12.2012, peste 47 de zile după aplicarea primului sechestru. Din speță rezultă că SRL „xxxxx ” nu examina aceste produse agricole ca proprietate a sa, și nu considera acțiunile executorului judecătoresc privind sechestrarea bunurilor ca ilegale și care i-ar încălca drepturile.

90. Potrivit art. 22 lit. 1) Cod de Executare, executorul judecătoresc este în drept să sechestreze, să ridice, să depoziteze, să administreze și să vîndă bunurile sechestrate în procesul de executare, precum și bunurile gajate.

91. Conform art. 125 Codul de Executare, bunurile sechestrate se vînd, de regulă, la licitație sau prin organizații comerciale specializate, în bază de contract de comision.

92. Potrivit art. 4 alin. (1) Codul de Executare, *creditorul dispune de dreptul de a cere executarea silită a documentelor executorii, precum și de a renunța la executarea începută sau de a amîna pornirea ei, în limitele prescripției dreptului stabilit.*

93. Norme legale din Codul de Executare, nu stabilesc imperativ în ce circumstanțe și modalitate de vînzare, urmînd a fi stabilit pentru fiecare caz concret. La fel nu este stabilită obligativitatea executorului judecătoresc de a coordona modalitatea de vînzare cu părțile. Astfel, executorul judecătoresc, avînd deja rezultatul evaluării de la Camera de Comerț și Industrie, la data de 07.12.2012 a încheiat cu SRL „xxxxx ” contractul nr.1-062/12 de prestare a serviciilor de vînzare în comision a bunurilor sechestrate.(vol.3, f.d. 96) Tot la data de 07.12.2012 prin scrisoarea nr.78 a informat ÎM „xxxxx xxxxx ”, SRL „xxxxx ”, Inspectoratul Fiscal de Stat r.xxxxx , SA ”xxxxx xxxxx ”, că la data de 07.12.2012 a fost expus spre vînzare prin intermediul magazinului de consignație ”xxxxx ” (ulterior a corectat greșeala comisă în această scrisoare, prin încheierea de corectare a erorilor din 13 decembrie 2012, indicînd: prin intermediul magazinului de consignație SRL „xxxxx ” (Vol.3, f.d.99), bunurile debitorului, ÎM „xxxxx xxxxx ”, semințe de floarea soarelui recolta anului 2012, în cantitate de xxxxx kg, sechestrate prin procesul verbal de sechestrul din 31 octombrie 2012 , evaluate la preț de xxxxx lei/kg, și semințe de porumb, recolta anului 2012, sechestrate prin procesul verbal de sechestrul din 31 octombrie 2012 și din 12.11.2012, la prețul de xxxxx lei /kg (Vol.3, f.d. 97). Toți destinatarii au recepționat scrisoarea recomandată, cu excepția ÎM „xxxxx xxxxx ”, (destinatarul nu se află în sat) (Vol.3, f.d.122-125). Ca urmare, SRL „xxxxx ”, prin demersul nr.66 datat cu 17.12.2012, a informat că între acesta și debitor la data de 12.06.2012 a fost încheiat contractul de gaj, iar ulterior în baza acestuia debitorul a transmis în proprietate xxxxx xxxxx kg semințe de floarea soarelui în valoare de 1 998 296,30 lei, care au fost depozitate la elevatorul xxxxx . A solicitat ridicarea sechestrului aplicat pe 259 519 kg semințe de floarea soarelui, invocînd încălcarea dreptului de proprietate (Vol.3, f.d. 100).

94. În consecință prin scrisoarea nr.79 din 28.12.2012 executorul judecătoresc, xxxxx xxxxx , pe motiv că la demers au fost anexate xerocopiile unor acte, necertificate corespunzător, iar unele anexe indicate în demers lipseau, a solicitat, pentru examinarea demersului dat, ținînd cont de prevederile legislației, prezentarea actelor nominalizate în original fie confirmate în modul stabilit de lege, inclusiv prezentarea actelor lipsă. Odată ce actele necesare vor fi prezentate, solicitarea va fi soluționată. (Vol.3, f.d. 101). De remarcat că inculpatul a declarat în ședință, că anume factura fiscală din 31.08.2012 nu era anexată la demers, deși era indicată în anexe, iar în lipsa acesteia categoric nu era posibil admiterea demersului.

95. Deși reprezentantul părții vătămate, xxxxx xxxxx , nu a confirmat în cadrul cercetării judecătorești recepționarea acestei scrisori, la materialele cauzei este avizul de recepție a scrisorii nr.79 (nr.062-188r/12) din 28.12.2012 (Vol.3, f.d. 126), iar conform avizului de recepție, destinatarul a primit-o la aceeași dată- 28.12.2012. Însă, SRL „xxxxx ” n-a prezentat actele solicitate de executor.

96. Neprimind nici un răspuns de la SRL „xxxxx ”, și ținînd cont că ceilalți participanți la procedura de executare nu au formulat careva obiecții, bunurile au fost transmise spre realizare către magazinul de consignație, care le-a comercializat ulterior. Instanța de judecată constată, că în atare situație, executorul judecătoresc era în drept de a întreprinde acțiuni de executare a documentului executoriu, acțiunile acestuia fiind legitime. Acțiuni efectuate de către executorul judecătoresc în cadrul procedurii de executare, care sunt în concordanță cu prevederile art. 143 alin.(1) Cod de Executare care stabilește că *bunurile mobile pot fi vîndute prin organizații comerciale în baza unui contract de comision*, astfel executorul judecătoresc a încheiat cu SRL „xxxxx ” contractul de comision.

97. În acest context urmează a fi respinsă alegația apelantului cu privire la faptul că executorul judecătoresc nu a coordonat această tranzacție și anume bunurile care urmează a fi vîndute, cu părțile procedurii de executare, or în virtutea principiului disponibilității creditorului poate cere executarea silită a documentelor executorii; renunțarea de la executarea începută; amînarea pornirea ei, în limitele prescripției dreptului stabilit. Prevedere care nu se referă nici la obligația executorului în alegerea vînzării bunurilor sechestrate la licitație sau în magazinele de consignație or, cum s-a reținut și mai sus, executorul judecătoresc este în drept să determine, fără consultarea părților, modalitatea de vînzare a bunului sechestrat, cu atît mai mult că bunurile sechestrate în speță în mod tradițional se vînd anume în magazinele de consignație. Mai reține instanța că, nici SRL „xxxxx ”, nici debitorul (sau alți creditori), n-au obiectat asupra modalității de vînzare prin comision, deși prin scrisoarea din 07.12.2012 au fost toți informați despre vînzarea prin magazinul de consignație.

98. În cele ce urmează, ne vom referi la faptul că potrivit învinuirii, xxxxx xxxxx prin acțiunile sale infracționale, la 09.01.2013, încălcînd cerințele art. 143 alin. (3) din același Cod, fără informarea întreprinderii „xxxxx ” SRL, prin intermediul magazinului de consignație „xxxxx ” SRL, ilegal și nefondat a înstrăinat produsele agricole sus menționate către „xxxxx ” SRL, la un preț de xxxxx ,22 lei, diminuat cu 20% față de valoarea bunurilor stabilită prin Raportul de evaluare nr. xxxxx din 29 noiembrie 2012 întocmit de către xxxxx de xxxxx și Industrie al RM, cauzînd astfel părții vătămate, „xxxxx ” SRL, daune în proporții deosebit de mari în sumă totală de xxxxx lei, ceia ce constituie xxxxx ,8 unități convenționale.”

99. Conform art. 143 alin. (3) Cod de Executare, reevaluarea bunurilor transmise spre vînzare se admite, în condițiile legii, cu participarea executorului judecătoresc. Data, ora și locul reevaluării se comunică debitorului și creditorului. Neprimirea lor însă nu

participarea executorului judecătoresc. Dacă, era și loc de reevaluare de către executorul judecătoresc și executorul reprezentarea lor nu împiedică soluționarea chestiunii. Instanța constată, că inculpatul n-a înstrăinat produsele agricole către „xxxxx ” SRL, nici n-a redus costul produselor agricole, în detrimentul părții vătămate. Instanța a constatat mai sus, că executorul judecătoresc a fost în drept să determine modalitatea de vânzare prin magazin de consignație, aceasta rezultă din art.art. 22 lit.I), 88, 125 Cod de Executare. Iar conform art.1061 alin.(1) Cod Civil, *prin contract de comision, o parte (comisionar) se obligă să încheie acte juridice în nume propriu, dar pe contul celeilalte părți (comitent), iar aceasta să plătească o remunerație (comision)*. Astfel, în raporturile de vânzare cumpărare în cauză, calitatea de vânzător/comisionar o are SRL „xxxxx ”, dar nu executorul judecătoresc. Colegiul Penal găsește constatarea instanței de judecată întemeiată și reține că învinuirea nu a fost probată prin probe concludente și pertinente de către acuzatorul de stat, deci, învinuirea nu și-a găsit confirmare.

100. Fiind audiat în cadrul cercetării judecătorești, martorul, xxxxx xxxxx , directorul SRL „xxxxx ”, a comunicat , că „nu ține minte la ce preț a primit-o și la ce preț a fost pusă marfa în vânzare. Dar după un timp prețul mărfii a fost diminuat conform hotărârii guvernului”. Până la înstrăinarea mărfii nimeni nu se interesa de ea, cumpărători nu au fost, prețul ei fiind micșorat anume din motivul lipsei de cerere. Tot el a comunicat instanței că acuzatorul de stat nu a prezentat nici o probă, care ar confirma contrariul faptului că xxxxx xxxxx a fost informat despre diminierea prețului mărfii, și că anume el este cel care l-a diminuat cu 20%. Dimpotrivă, din probele dosarului se constată că inculpatul nici n-a diminuat cu 20% valoarea bunurilor, nici n-a fost informat de către SRL „xxxxx ” despre diminuarea prețului (contrar prevederilor contractului de comision). Astfel a invocat că din conținutul Procesului-verbal nr.1 de reevaluare a bunurilor sechestrate din 08.01.2013 se constată „SRL ”xxxxx ” a convenit de a reduce prețul asupra bunurilor transmise spre realizare conform contractului nr.1-062/12 din 07.12.2012, după cum urmează: *semințe de floarea soarelui recolta anului 2012 -reduc la 20%; semințe de porumb recolta anului 2012 -reduc la 20%;*” (Vol.3, f.d. 102). La dosar nu există nici o proba că acest proces-verbal a fost comunicat executorului judecătoresc. Iar conform pct.27 al Regulilor comerțului de consignație, aprobate prin Hotărârea Guvernului RM nr.1010 din 31.10.1997, ordinea, termenele și mărimile reevaluării mărfurilor primite la consignație sunt stabilite de către comisionar și comitent la încheierea contractului de consignație (acordului consignațional), cu respectarea următoarelor condiții: a) comisionarul are dreptul să reducă cu 20 % prețul mărfurilor nevândute în decursul a 20 de zile lucrătoare. Astfel, după expirarea a 20 de zile de la expunerea mărfii la vânzare, nefiind comercializată, marfa a fost reevaluată de SRL ”xxxxx ”, iar la data de 09.01.2013 în baza contractului de vânzare-cumpărare nr.01/13 SRL „xxxxx ” a vândut către SRL ”xxxxx ” cantitatea de produse agricole în cauză, iar suma de bani obținută a fost virată la contul executorului judecătoresc (Vol.1, f.d. 119-121, 128). Ulterior, SRL „xxxxx ” a vândut produsele agricole în cauză către Avicola xxxxx și SA „xxxxx xxxxx ” (Vol.1, f.d. 130-133).

101. Legalitatea tranzacției se confirmă, este valabilă și produce efecte juridice, deoarece, cererea de chemare în judecată a SRL „xxxxx ” către SA „xxxxx xxxxx ”, ÎM „xxxxx xxxxx ”, SRL „xxxxx ”, executorul judecătoresc, xxxxx xxxxx , privind anularea tranzacției de înstrăinare a semințelor de floarea soarelui în cantitate de 2xxxxx kg și xxxxx kg semințe de porumb, a fost scoasă de pe rol prin încheierea Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 06.02.2014, irevocabilă la data de 25.02.2014, pe temeiul absenței în ședință a SRL „xxxxx ” (Vol. 4, f.d. 92). Deci, pînă la proba contrară, tranzacțiile de înstrăinare a producției agricole se prezumă legale, iar capătul de acuzație, precum că inculpatul *”ilegal și nefondat a înstrăinat produsele agricole sus menționate către „xxxxx ” SRL, la un preț de 1821920,22 lei, diminuat cu 20% față de ... ”* nu și-a găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești, or, nu există o hotărâre irevocabilă prin care să fi fost anulate tranzacțiile de vânzare-cumpărare a produselor agricole. Cu atât mai mult, martorul în persoana administratorului „xxxxx ” SRL, xxxxx xxxxx , a declarat instanței, că ”între SRL ”xxxxx ” și executorul judecătoresc, xxxxx xxxxx , nu au fost încheiate acte sau tranzacții, nu s-a eliberat nici o factură și nu s-au efectuat careva plăți. Contractul de vânzare cumpărare și facturile fiscale dintre SRL ”xxxxx ” și SRL ” xxxxx ” sunt valabile și declarate la Inspectoratul Fiscal și sunt în vigoare pînă la moment.

102. Urmează a fi apreciate critic și declarațiile martorului, xxxxx xxxxx , care este și administratorul SRL „Imexagro”, este interesat în rezultatul procesului. Tot el a depus plîngerea la Procuratură și CNA la acțiunile executorului judecătoresc, deci, în calitate de martor, declarațiile dlui sunt părtinitoare. Mai mult ca atât s-au constatat mai multe contradicții în declarațiile acestui martor, cît și în coroborare cu declarațiile altor martori audiați, contradicțiile, condiții în care, instanța de fond justificat a constatat că ele nu pot fi puse la baza confirmării învinuirii deoarece au fost combătute prin alte probe.

103. Cu referire la încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului conform art. 328 alin.(3) lit.d) Cod Penal al RM se reține, că despre existența acestor produse agricole xxxxx xxxxx a aflat de la administrația SRL „xxxxx ”, a sosit la elevator însoțit de angajați ai SRL „xxxxx ” și cu scopul sechestrării acestor produse agricole în cadrul procedurii de executare. Sechestrarea și realizarea ulterioară forțată a produselor intrau în competența atribuțiilor sale de serviciu. Prin urmare, nu se poate afirma că sechestrarea produselor agricole la cererea și cu participarea SRL „xxxxx ”, în cadrul executării procedurii de executare xxxxx xxxxx fără îndoială „conștientiza depășirea atribuțiilor sale” la sechestrarea și realizarea produselor agricole în afara atribuțiilor.

104. Vizavi de erorile procedurale invocate ca și temei de apel, instanța de apel relevă că omisiunea de indicare a valorii mărfii sechestrate în procesul verbal de aplicare a sechestrului, aplicarea sechestrului în lipsa debitorului, a altor creditori în procedura de executare, nu sunt suficiente pentru a demonstra latura obiectivă a infracțiunii incriminate, mai mult ca atât că argumentele apelanților au fost combătute de către prima instanță într-un mod amplu, demonstrînd că erorile admise nu reprezintă depășire a atribuțiilor de serviciu.

105. În acest context executorul judecătoresc s-a condus de prevederile legale, astfel că, debitorului absent de la procedura de sechestrare, or, legiuitorul a admis că este posibil sechestrarea bunurilor debitorului și în lipsa debitorului, totodată debitorul, nici ceilalți creditori urmăritori n-au contestat actele executorului judecătoresc, iar la contestarea actelor executorului de către SRL „xxxxx ” instanța civilă s-a expus în procedură civilă. Si în situația în care au fost anulate în parte actele executorului judecătoresc, pentru

, instanța civilă s-a expus, în procedura civilă, și în situația în care au fost anulate în parte actele executorului judecătoresc, pentru erori de procedură, aceste erori nu constituie infracțiune. În practica judiciară sunt anulate o multitudine de acte ale executorilor judecătorești, pentru erori de procedură, însă în majoritatea absolută a cazurilor, acestea nu constituie elementele unor componente de infracțiuni.

106. Dezvoltând acest raționament, instanța de apel denotă că, *ab absurdo sensu*, anularea unui act al unui executor judecătoresc nu constituie în sine temei pentru a aprecia ca fiind vorba despre o depășire a atribuțiilor de serviciu pentru a fi operabil art. 328 din Codul Penal [a se vedea *mutatis mutandis*, pct.45 din Opinia *Amicus curiae*, adoptată de Comisia de la xxxxx la cea de-a 110-a Sesiune Plenară (Veneția, 10-11 martie 2017), CDL-AD (2017)]. Eventual, în funcție de motivul anulării actului executorului judecătoresc și natura și gravitatea presupusei „erori”, ar putea să survină răspunderea disciplinară conform art.21 din Legea privind executorii judecătorești. La caz, se atestă că inculpatul a fost sancționat disciplinar [fiindu-i chiar retrasă licența]. Însă, prin sancționarea disciplinară a inculpatului nu se acreditează ideea că acesta a comis *de plano* și infracțiunea prevăzută de art. xxxxx din Codul Penal, așa cum consideră acuzatorul de stat și partea vătămată. De altfel, în Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social și Comitetul Regiunilor către o politică a Uniunii Europene în materie penală: asigurarea punerii în aplicare eficace a politicilor Uniunii Europene prin intermediul dreptului penal, COM/2011/0573, la pct. 2.2.1 - Necesitate și proporționalitate - dreptul penal ca măsură de ultimă instanță (*ultima ratio*) - se precizează că „anchetele și sancțiunile penale pot avea un impact semnificativ asupra drepturilor cetățenilor și au un efect stigmatizant. Prin urmare, dreptul penal trebuie să rămână întotdeauna o măsură la care se recurge în ultimă instanță”. Împărtășind aceeași concepție, în Hotărârea Curții Constituționale nr.12 din 28 martie 2017, s-a statuat, printre altele, că „[...] trebuie să se analizeze, de fiecare dată, dacă alte măsuri decât cele de ordin penal, de exemplu, sancțiuni de natură disciplinară, nu ar putea fi eficace”.

107. Adițional, trebuie de accentuat că la 27 iunie 2017, prin hotărârea nr.22, Curtea Constituțională a notat că garanțiile instituite în Constituție impun ca legiuitorul să reglementeze conduita incriminată, astfel încât fapta, ca semn al laturii obiective a infracțiunii, să fie cert definită, dar nu identificată prin interpretarea extensivă de către cei care aplică legea penală. O astfel de modalitate de aplicare poate genera interpretări abuzive. Cerința interpretării stricte a normei penale, ca și interdicția analogiei în aplicarea legii penale, urmăresc protecția persoanei împotriva arbitrarului. Totodată, Curtea a reținut că infracțiunea de exces de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu face parte din categoria infracțiunilor contra bunei desfășurări a activității în sfera publică, fiind săvârșită de subiecți speciali, și anume de persoane publice. De asemenea, aceasta este o infracțiune de rezultat (materială), astfel încât consumarea ei este legată, în mod obligatoriu, de producerea unei urmări prejudiciabile.

108. Contrar acestor denotații, în speță, acuzatorul de stat (de altfel, și partea vătămată) susține că prin acțiunile inculpatului s-a cauzat părții vătămate, „xxxxx ” SRL, daune în proporții deosebit de mari în sumă totală de xxxxx lei, ceia ce constituie 108871,8 unități convenționale. Însă, această afirmație nu poate fi reținută, de vreme ce în acțiunile inculpatului nu există o depășire a atribuțiilor de serviciu. Iar după cum s-a statuat supra, procesul-verbal cu privire la sechestrul a fost anulat. În mod subsecvent, părțile interesate ar putea înainta acțiuni civile pentru realizarea principiului *restitutio in integrum*.

109. În contextul celor elucidate, calificarea propusă de acuzare a acțiunilor lui xxxxx xxxxx prin prisma art. 125 alin.(1), în coroborarea cu art. 4 Cod de Executare, este combătută prin argumente concrete în conținutul motivării sentinței. La fel în ceea ce privește acuzațiile aduse lui xxxxx xxxxx în încălcarea art. 143 alin. (3) Codul de Executare, instanța reține, că xxxxx xxxxx nu a realizat produsele agricole, iar reevaluarea a avut loc fără știrea și participarea sa, și în aceste circumstanțe el n-a putut să înștiințeze SRL ”xxxxx ” despre reevaluare. Mai mult decât atât este inadmisibil de calificat această situație prin prisma art. 328 Cod Penal.

110. Colegiul Penal apreciază soluția primei instanțe ca fiind motivată și argumentată din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate nu este dovedită în cadrul procesului penal, prima instanță reținând în mod just că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

111. Față de lucrul judecat de primă instanță, se constată motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

112. Pertinentă în acest sens este și jurisprudența CtEDO care a statuat că noțiunea de proces echitabil presupune că o instanță care și-a motivat hotărârea, să fi analizat în mod real chestiunile esențiale care i-au fost supuse judecării. (Hotărârea CEDO privind cauza *Boldea împotriva României*, din XXXXXXXXXXXX).

113. Din conținutul hotărârii contestate se constată că exigențele art. 6 CEDO au fost respectate din motiv că prima instanță a dat o apreciere corectă probelor în cauză soluționând toate problemele ce urmează a fi rezolvate la adoptarea sentinței de achitare, adoptând o hotărâre conformă cerințelor legii.

114. În atare situație, este corectă concluzia primei instanțe privind determinarea și constatarea asupra nevinovăției inculpatului, xxxxx xxxxx xxxxx , învinuit în baza art. xxxxx alin.(xxxxx) lit. d) Cod Penal.

115. Astfel, examinând aspectele de fapt și de drept ale cauzei, conform cerințelor din articolul 409 alin.(2) Cod de Procedură Penală, instanța apreciază că nu există temei de a interveni în sentință.

116. Ca și concluzie asupra celor etalate luând în considerație motivele expuse mai sus cât și soluția justă a primei instanțe, instanța de apel constată netemeinicia și ilegalitatea cererilor de apel declarate de Procurorul în Procuratura mun.Chișinău, xxxxx xxxxx , și de reprezentantul părții vătămate, SRL „xxxxx ”, xxxxx xxxxx , împotriva sentinței Judecătoriei xxxxx , mun. Chișinău din 09 martie 2016.

117. Instanța de apel notează că, așa cum a fost menționat mai sus, nici la urmărirea penală și nici în instanța de judecată nu au fost prezentate probe care ar confirma vina inculpatului, xxxxx xxxxx xxxxx , de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin.(3) lit. d) Cod Penal și întemeiat a dispus achitarea acestuia, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

118. Reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul Penal în conformitate cu art. 415 alin. (1), pct.1). lit. c) Cod de Procedură Penală va respinge ca nefondate cererile de apel declarate de Procurorul în Procuratura mun.Chișinău, xxxxx xxxxx , și a reprezentantului părții vătămate, SRL „xxxxx ”, xxxxx xxxxx , împotriva sentinței Judecătoriei xxxxx , mun. Chișinău din 09 martie 2016, cu menținerea hotărârii atacate, reținând în acest sens că, sentința Judecătoriei xxxxx , mun. Chișinău din xxxxx xxxxx xxxxx este una legală și întemeiată, iar prin urmare careva temeiuri de casare a sentinței în această parte nu au fost reținute.

În conformitate cu art. 415 alin. (1), pct. 1) lit. c), art. 417-418 Cod Procedură Penală al RM, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău

D E C I D E:

Se resping cererile de apel declarate de Procurorul în Procuratura mun.Chișinău, xxxxx xxxxx , și de reprezentantul părții vătămate, SRL „xxxxx ”, xxxxx xxxxx , împotriva sentinței Judecătoriei xxxxx , mun. Chișinău din xxxxx xxxxx xxxxx , cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție a RM în termen de 30 de zile de la pronunțarea deciziei motivate.

Decizia motivată pronunțată în ședință publică la 06 iulie 2017, orele 14:00.

Președintele ședinței, judecător: /semnătura/ Oxana Robu

Judecător : /semnătura/ Liubovi Brînza

Judecător : /semnătura/ Ghenadie Lîsîi